

Finnish
How Can I Overcome?
63-0825M

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Kuinka voin voittaa?

Jeffersonville, IN, USA

25.8.1963, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

me haluamme kohdata Herramme. Se on suurin kaikista asioista, mitä Sinä olet luvannut meille: “Olla iankaikkisesti Herran kanssa, istua Hänen kanssaan Hänen valtaistuimessansa, ja olla iankaikkisesti Hänen kanssaan.” Oi Jumala, me nöyrästi, kumarretuin päin, vastaanotamme sen, Herra. Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

¹⁹⁶ Tuntuuko teistä nyt, että voitte jättää jokaisen taakan, te vain vaellatte sen yläpuolella nyt? Jos niin on, kohottakaa kätenne ja sanokaa: “Jumalan armosta minä nyt lasken tämän taakan pois. Minä en tule taistelevaan sen kanssa enempää. Minä otan vain Häntä kädestä ja alan vaeltaa eteenpäin.”

“Olen taistellut, veli Branham; Yritin lopettaa tupakointia. Minä olen yrittänyt antaa hiusteni kasvaa. Minä olen yrittänyt tehdä sitä niin kovasti, veli Branham, enkä yksinkertaisesti voi tehdä sitä.”

Älä enää yritä sitä. Ota vain ote Hänen kädestänsä. Sano: “Isä, pane sinä minun käteni hihaan.” Näettekö? “Minä vain annan Sinulle käteni ja alan vaeltaa, Herra, katsoen Sinuun.” Se tulee tapahtumaan. Hän tulee tekemään teistä todellisia kristittyjä. Sinä tulet olemaan todellinen kristitty.

¹⁹⁷ Kunnes näen teidät tänä iltana, Jumala rakastakoon teitä ja olkoon kanssanne. Te olette minun Evankeliumin lapsiani. Te olette ostettuja.

Nyt minä annan teidät takaisin pastorillenne, poistumista varten, Veli Orman Neville.

Kuinka voin voittaa?

¹ Kumartakaamme päämme rukousta varten.

Isämme, me kiitämme Sinua tänä aamuna tästä valtavasta ajasta tullessamme jälleen yhteen, ja avaamme Herran Sanan ja asetamme Sen tänne eteemme, rukouksen kanssa, että Pyhä Henki ottaisi sen, mikä on Jumala, ja antaisi sen meille, niin että me voisimme lähteä tästä palvonnan paikasta tänään onnellisin ilontäyteisin sydämin, nähdessämme Sinun suuren vapauttavan voimasi, Herra, kuinka se vapauttaa vangit, päästäen heidät vapaaksi, tehden meille tunnetuksi ne asiat, jotka olivat, ja jotka ovat, ja jotka ovat tuleva. Ja me kiitämme Sinua näistä asioista.

² Me rukoilemme, että Sinä siunaisit meitä nyt, kun me yhdessä tutkimme Sinun sanaasi. Ja, kun me lähdemme, voikoon sydämemme sanoa matkalla ollessamme: “Sydämemme paloivat sisimmässämme, kun Hän, Pyhä Henki puhui meille tiellä.”

³ Siunaa jokaista sananpalvelijaa tänään kaikkialla, Sinun palvelijoitasi, jotka seisovat tämän Sinun Totuutesi puolesta. Vastaa heidän rukouksiinsa sairaiden puolesta. Paranna niiden sairaat ruumiit, jotka kärsivät.

⁴ Herra, me pyydämme, että Sinä menisit ihmisten keskuuteen ja etsisit ennaltamäärätyt siemenet siellä, Herra, ja järjestäisit jollakin tavalla niin, että Valo tulisi lankeamaan heidän polullensa. Herra, sillä me uskomme, että hetki on tulossa myöhäiseksi, aurinko on nopeasti laskemassa länteen, silloin se on pian oleva, että aikaa ei enää ole enempää. Ja aika ja iankaikkisuus tulevat sulautumaan yhteen, kun Jumala ja Hänen omansa sulautuvat yhteen. Ja me rukoilemme, Jumala, että meidät silloin tulitaisiin lukemaan niiden joukkoon, jotka ovat sulautuneet Kristukseen, joukkoon, jota kutsutaan Hänen Morsiameksensa.

Auta meitä tänään tehdessämme valmistuksia, tietämättä mitä huomisella on mukanaan, mutta me olemme valmiit vastaanottamaan mitä tahansa, Herra, niin pitkälle kuin tiedämme, mitä Sinulla on meitä varten; me olemme valmiit vastaanottamaan sen. Me pyydämme tätä siunausta Jumalan kunniaksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Voitte istuutua.

⁵ Olin tosi onnellinen tänä aamuna tullessani sisälle ja nähdessäni, että ihmiset olivat kokoontuneet yhteen palvelemaan Herraa. Ja me ilmoitamme nyt tästä illasta, tänä iltana tulee olemaan parantamiskokous. Me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta tänä iltana.

⁶ Vain muutama hetki sitten tullessani sisälle, poikani Billy sanoi minulle: “Siellä on eräs köyhä mies, joka on ajanut pitkältä matkalta, ja minä panin hänet sinne huoneeseen, isä.”

⁷ Saavuin myöhään eilen illalla eikä minulla ollut paljontaan mahdollisuutta tutkia sitä pyhäkoulutunnin aihetta, josta aioin puhua tänä aamuna, ja niinpä minä otin joitakin muistiinpanojani siitä, mitä olin kuullut erään veljen sanovan, ja otin siitä tekstin tänäaamukselle pyhäkoulutunnille, valmistautuessamme nyt iltakokousta varten.

⁸ Ja Billy sanoi: “Siellä on eräs mies, joka on sairas, toivoisin, että menisit tapaamaan häntä.” Niinpä minä menin juuri äsken sinne huoneeseen, ja siellä istui noin minun ikäiseni mies vaimonsa kanssa, ja Pyhä Henki tuli alas keskuuteemme juuri äsken.

⁹ Ajatelkaa vain sitä, ei tarvinnut kuin mainita parantamiskokouksesta, ja siellä Hän oli. Näettekö? Ja Hän kertoi tälle veljelle kaiken, mitä hän oli tehnyt, ja mitä hän oli ollut tekemässä, ja mikä aiheutti hänen vaivansa, ja mistä hän tuli, ja kaiken hänestä. Ja siellä huoneessa riippui suuri tumma varjo; sitten se alkoi vaaleta, vaaleta, vaaleta ja vaaleta; ja sitten Pyhä Henki otti otteen.

¹⁰ No niin, uskon, että tuo mies on jossakin siellä takana nyt. Hän ja hänen vaimonsa, he eivät ehkä päässeet sisälle rakennukseen, mutta he sanoivat, että he joka tapauksessa tulisivat viipymään kokousten ajan. He tulivat läheltä Yakimaa, Washingtonista, ja ajoivat koko matkan. Ja hän on Evankeliumin palvelija.

Mutta vain nähdä Jumalan armo, kuinka hän oli ollut laitoksessa ja saanut hoitoa ja kaikenlaista, ja Pyhä Henki paljasti kaiken siitä. Kun lääkärit ehkä olivat yrittäneet tehdä kaiken minkä voivat tuon miehen puolesta, niin kuitenkin tarvittiin vain tuo määrätty pieni kosketus Jumalalta muuttamaan asiat. Shokkikäsittely on kyllä paikallaan, mutta se on, niin kuin me sitä kutsumme “ampumista pimeään”, tiedättehän. Se voi tehdä teidät pahemmaksi, koska te unohdatte kaiken, mitä koskaan olette tienneet, kun he panevat tuon lääkkeen teihin. Mutta

Luovuttakaa nyt itsenne; tarkoittakaa sitä.

*Minne Hän johtaa tulen seuraamaan,
Minne Hän johtaa tulen seuraamaan,
Olen kulkeva Hänen kanssaan, Hänen kanssaan, koko tien.
Minne Hän johtaa...*

Kaikessa suloisuudessa nyt, muistakaa laskea itsenne sinne.

Minne Hän johtaa...

“Minä lasken sen tähän, Herra. Minä tulen seuraamaan Sinua tästä eteenpäin. Minä vastaanotan sen; minä uskon sen.”

Minne Hän johtaa...

Muistakaa, teidän elämänne todistaa äänekkäämmin kuin teidän suunne. Kuinka te elätte, todistaa ihmisille enemmän kuin se, mitä te sanotte.

Olen kulkeva Hänen kanssaan, Hänen kanssaan, (tien - minne?) koko tien.

[Veli Branham alkaa hyräillä laulua *Minne Hän johtaa minua.*]

¹⁹³ Vihkikää nyt itsenne syvällisyydessä, vilpittömyydessä, koko sydämestänne. Mitä, jos tämä olisi viimeinen kerta, kun teillä on mahdollisuus rukoilla? Se saattaa olla! Toivon, ettei niin ole. Se voi olla. Joten olkaa nyt varmoja, todella varmat, todella varmat. Muistakaa, ovi tulee sulkeutumaan yhtenä päivänä; silloin on kaikki oleva ohitse. “Pyytäkää niin te saatte.”

[Veli Branham alkaa hyräillä kuoroa.]

¹⁹⁴ Ajatelkaa kaikkia niitä loistavia asioita, joita Hän tarjoaa teille siellä, kaikkea mitä Hänellä on... “Minä uskon, Herra. Minä Uskon. Minä uskon, että Sinä olet minun Voittajani. Minä vain vaellan kanssasi, Herra. Haluan pysytellä lähelläsi, niin että missä Sinä olet, siellä minä haluan olla.”

¹⁹⁵ Ja me muistamme Sinun kertoneen meille, Isä, että me tulemme olemaan iankaikkisesti Herran kanssa, kun meidät on temmattu ylös. Me näemme vain välähdyksen Hänestä nyt, kun Hän vaelttaa kanssamme, mutta silloin...” Mikä suuri asia se onkaan tietää, että Hän on keskellämme. Mitä se tuleekaan olemaan, kun me tulemme olemaan Hänen kanssaan iankaikkisesti? Me niin rakastamme kaikkia toimintojamme. Me voimme mennä ratsastamaan. Me voimme mennä ostoksille. Me voimme mennä metsästäämään, kalastamaan tai mitä sitten teemmekin nautinnoksemme, mutta oh, kun kirkon ovet avataan, silloin

röyhkeä... hän on saarnaaja noille pienille lapsille; hänen elämänsä on esimerkki heille. Isä on esimerkki äidille, sillä hän on talonsa pää. Ja, jos äiti on yrittänyt komennella häntä; hän ei enää koskaan tule tekemään sitä. Ja, jos hän on käyttänyt äitiä ovimaton, ei hän enää koskaan tule tekemään sitä; sillä hän on hänen apunsa. Suo se, Herra. Voikoot kaikki nämä asiat, jotka ovat olleet esteenä, Herra, olla otetut pois.

¹⁹⁰ Me pyhitämme itsemme Isä, sen ajan, mitä meillä on elämästämme edessämme, tietäen sen, että me olemme tuleva sen päähän, aivan pian. Niinpä me tänämuksen sanoman jälkeen käytämme tilaisuutta hyväksemme, Herra, tullaksemme, koska meitä on pyydetty tulemaan: "Heittäkää kaikki huolenne Hänen päälleen, sillä Hän huolehtii teistä." Minä tiedän, että Sinä huolehdi, Herra. Sinä huolehdi tarpeeksi kuollaksesi meidän puolestamme. Ja me voimme totisesti huolehtia tarpeeksi tullaksemme ja vastaanottaaksemme sen, minkä vuoksi Sinä kuolit.

¹⁹¹ Pyhitä meidät, Herra. Täytä meidät uudestaan Pyhällä Hengellä. Voikoot Pyhä Henki niin hallita sydämissämme, että uskomme ja vaellamme niin, että unohdamme ne asiat, jotka ovat takanapäin, kaiken lian ja saastan, jossa kerran elimme, ja ponnistelemme kohden korkean kutsumuksemme päämäärää, ja voikoon elämäme loistaa suloisuudessa ja nöyryydessä niin, että jokainen ohikulkija voi sanoa: "Siellä asuu kristitty. Tuo henkilö, tuo nainen, tuo mies, hän on todella Jumalan vihkiytynyt kukkanen. He ovat niin suloisia ja lempeitä, aina rakastavia ja ymmärtäviä." Suo se, Isä. Olkaamme suolaisia, että maa voisi janota. Suo se, Isä, ja, että voittaisimme tämän maailman asiat ja tämän elämän huolet. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

"Voin..."

Kohottakaamme nyt kätemme.

... Pelastajani...

Kutsuvan mitä? "Tule ulos mudasta." Korkeampaan elämään, jokin teissä vetää siihen suuntaan. Mikä se on? Se on Hän. Te alhaalla mudassa olevat kukkas, teillä on siellä Elämä, joka työntää teitä ylös. Voin kuulla Pelastajani kutsuvan. Se on mikä kutsuu teitä: "Tulkaa ulos mudasta."

Seuraa, seuraa Minua."

¹⁹² Tarkoitatteko te sitä? Sulkekaa nyt silmäne.

Minne Hän johtaa tulen seuraamaan,

Herra Jumala, kuinka Hänen armonsa ja laupeutensa... Ja jopa ennen kuin minä tarjosin rukousta hänen puolestaan, hän oli jo päässyt siitä. Näettekö? Siinä vain tarvittiin tuo määrätty jokin Jumalalta, tuo määrätty kosketus tekemään sen.

Minun ei olisi tullut sanoa tätä. Kyllä. Näin juuri nyt tuon miehen siellä katsoessani. Mitä? En tiennyt pääsitkö sisälle tänään vai et.

¹¹ Siellä maalla, jossa olen ollut tämän viikon. Minä rakastan ystäviäni siellä, se on pieni loma ennen näitä suuria kokouksia. Näettehän? Ja minä tulen kotiin mennäkseni sinne metsästämään oravia näiden veljien kanssa. Ja nämä perheet, joiden luona olen ollut siellä, he ovat todella mukavia ihmisiä. Ja tuo mies on todellinen veli, ystävä, sitä he ovat.

Ja yksi heistä rakastaa kovasti metsästyskoiria, ja hänellä oli niitä siellä kokonainen aitauskellinen. Ja näin siellä erään kaikkein kauneimmista ajokoirista; pienen koiran, josta sanon, että se on noin puoli koiraa korkea ja kaksi koiraa pitkä, tiedättehän. He juoksivat siellä ympäri taloa ja minä ajattelin: "Voi miten Joe [Joseph] haluaisikaan, että hänellä olisi jotakin tuonkaltaista."

¹² Ja tietenkään, siellä Arizonassa minulla ei olisi mitään käyttöä sille. Siellä on kaktuksia, ja se olisi sen loppu. He eivät käytä koiria siellä, tuossa osassa maata, koska ne... He eivät käytä niitä siellä ilmastollisten olosuhteiden vuoksi ja noiden kaktusten tähden, ne kuolisivat siellä. Ja käyttää ajokoiraa siellä, susi tai jokin muu tulisi ehkä joka tapauksessa tappamaan sen siellä.

¹³ Niinpä tämä mies sitten sanoi minulle: "Sinä voit pitää sen." Mutta minä en voinut ottaa sitä. Minä arvostin sitä. Tulin näkemään, että se oli yksi hänen suosikki koiristansa.

¹⁴ Ja tällä miehellä on mukava pikku vaimo ja muutamia pieniä lapsia. Ja yhtenä päivänä hänen vaimonsa lähti peruuttamaan miehensä autoa, ja hänellä oli tällainen Oldsmobile auto, ja tämä pieni koira, vain suunnilleen tämän pituinen, aivan penikka, ja hänen vaimonsa ajoi suoraan sen ylitse. Tuo Oldsmobile kulki suoraan tuon pienen koiran selän ylitse ja murskasi sen ajotien kiviä vasten vatsan kohdalta, tiedättehän. Ja tuo pieni vaimo, sen sijaan, että olisi kiirehtinyt sen eläinlääkärille, joka tietenkin olisi nukkunut sen ja sitten tappanut sen. Ymmärrättehän?

Ja siellä oli eräs toinen nuori mies kanssani, joka niin pian kuin hän tuli sinne, sanoi: "Jos se olisi minun koirani, minä ampuisin sen, siinä kaikki, minä en antaisi sen kärsiä tuolla tavalla."

¹⁵ Minä sanoin: “Älkäämme vielä ampuko sitä. Odottakaamme hieman.” Vein kaikki pois ja menin ja rukoilin sen puolesta, ja tuo pieni koira seurasi minua sinne eteiseen. Näettekö? “Mitä tahansa te haluatte, kun te rukoulette, uskokaa, että te saatte sen; ja teillä tulee olemaan se, se tullaan antamaan teille.” Mitä tahansa! Se on meidän Jumalamme, eikö olekin? Hän on ihmeellinen; ja me totisesti rakastamme Häntä tänä aamuna, odottaen Häntä, ja tietäen.

¹⁶ Tapasin yhtenä päivänä erään vanhan parin, äidin ja isän, joka on tämän uskovien seurakunnan jäsen. Ja tuo äiti on, oh, arvelisin lähes satavuotias, niin kuin isäkin. Ja noin kahteentoista vuoteen tämä mies ei ollut liikkunut, vaan vain maannut selällään. Hän ei voinut maata kyljellään eikä mitenkään muutenkaan, hän oli vain maannut siellä selällään kaksitoista vuotta. Vanhuuden takia. Ja tuo äiti on nyt suunnilleen hänen ikäisensä, arvelisin, lähes satavuotias, ja tuo vanha raukka on melkein kadottanut mielensä hallinnan. Hän ajattelee jonkun ottavan kaiken, mitä hänellä on.

Ja, kun me kaikki, nuoret ja vanhat olimme istumassa siellä pöydän ympärillä, minä sanoin: “Minne me menemme? Mitä me teemme?” Ja ne olivat tuon naisen isä ja äiti, jonka luona silloin olin. Ja minä sanoin: “Sillä tavalla myöskin te parannutte.” Se on tarkalleen niin, jokaisen kohdalla meistä.

¹⁷ Ajatelkaapa sitä vain hetken, ennen kuin aloitamme oppituntimme. Sillä tavalla te parannutte. Minkä vuoksi te ponnistetelette? Voidaksenne elää. Minkä vuoksi te elätte? Voidaksenne kuolla. Eikö se olisi mitä typerintä, jos me emme vastaanottaisi Jumalan tarjoamaa Iankaikkista Elämää? Mitä muuta me voisimme ajatella? Mitä voisi olla mielessämme vetämässä huomiomme pois siitä johonkin muuhun? Mitä, jos te omistaisitte sata miljoonaa dollaria, tai Indianan osavaltion, tai koko kansakunnan, tai niin pitkälle kuin siitä on kysymys, koko maailman?

Elettyänne tarpeeksi pitkään, on teidänkin tultava siihen. Ymmärrättehän? Ja jatkuvasti, päivä päivältä, joka kerta, kun sydämenne lyö, te olette menossa suoraan sitä kohden. Katsokaahan, te ette voi voittaa. Te olette häviävällä puolella, teidän on pakko hävitä. Mutta muistakaa, mitä tuo lupaus sanoo: “Hän, joka tulee kadottamaan elämänsä Minun tähteni, löytää sen.” Mikä nyt voisi olla suurempi aarre löytää kuin Elämä? Vaikka koko maailma kuuluisi teille, niin, jos te löydätte Elämän, silloin te olette löytäneet suurimman asian, mitä löytää voidaan.

¹⁸⁵ Paavali puhui tästä, rakas taivaallinen Isämme, siellä Hebrealaiskirjeessä, että “laittaissimme pois jokaisen painon”, tuossa kahdennessatoista luvussa, jossa hän puhui tästä, kun hän oli näyttänyt esimerkin, että toiset menevät eteenpäin ja toiset eivät; nuo, jotka haaleasti seurasivat; nuo, jotka seurasivat edessä; nuo, jotka jättäytyivät taakse. Oi! Hän näytti esimerkin. Sitten hän kääntyi ja sanoi: “Laittaen syrjään jokaisen painon, jokaisen pienen asian, joka estää meitä, että voisimme juosta edessämme olevassa juoksussa kärsivällisesti, katsoen Häneen, meidän uskomme Alkuunpanijaan ja Päättäjään, joka antoi meille esimerkin.” Me teemme sen tänä aamuna, Isä.

¹⁸⁶ Nyt, päidemme ollessa kumarrettuina, tarkistakaa ja tunnustelkaa nyt hyvin tarkasti ja tehkää se todella syvässä vilpittömyydessä. Se on kaikki mitä tarvitaan, teidän itsenne tarkistamista ja omaa vilpittömyyttänne. Olkaa todella rukouksen hengessä, tehdessänne nyt itsetutkistelua. “Tutki minut, Herra; koettele minut. Onko minussa jotakin pahaa? Jos on, Herra, niin salli minun panna se pois juuri tässä nyt. Tämä paikka, jossa kumarran, on Sinun alttarisi. Ja minä lasken sen alttarille juuri nyt. Poljen sen jalkoihini, kun menen pois. Se tulee jäämään sinne. Sinun Veresi voima tulee kuluttamaan sen. Minä haluan olla voittaja. Minulla on jotakin, joka vaivaa minua, Herra. Minä haluan voittaa tänä aamuna. Sinun kauttasi minä voin voittaa; Sinun Sanasi on sanonut sen minulle. Minä lasken sen nyt maahan, Herra, ja astun sen päälle lähtiessäni rakennuksesta tänä aamuna, tietoisena siitä, että se on pantu Jumalan valkaisuaineeseen. Sitä ei enää koskaan tulla muistamaan. Minä tunnustan sen nyt ja pyydän armoa.”

¹⁸⁷ Päämme kumarrettuina, silmämme suljettuina ja sydämessämme ajatellen; se on ovi sieluun; onko siellä nyt jotakin, jonka haluatte panna syrjään tänä aamuna, jotakin, jonka te haluatte voittaa, ja olette kovasti yrittäneet, mutta tänä aamuna te lakkaatte yrittämästä, te vain tulette vastaanottamaan mitä Hän on tehnyt? Haluan, että kohotatte kätenne. Sanokaa: “Herra, minä haluan voittaa. On eräs asia, joka vaivaa minua.”

¹⁸⁸ Herra Jeesus, Sinä näet nuo kädet. Nyt Sinun palvelijanas, seisten elävien ja kuolleitten välissä, minä tuomitsen kaiken sen, mikä vaivaa näitä ihmisiä ja minua itseäni, ja pyydän, että me voisimme jättää kaiken tänne Jumalan alttarille Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja lähteä täältä tänä aamuna vapaina ja voittajina.

¹⁸⁹ Jos sisarillamme ei ole ollut armoa aikaisemmin, suotakoon se nyt Herra. Jos veljillämme ei ole ollut armoa aikaisemmin, suotakoon se nyt Herra. Ja voikoon nöyryys... Äiti lastensa kanssa... sen sijaan, että olisi

¹⁸⁰ Ettekö te pidäkin siitä? [Seurakunta sanoo: "Kyllä."] Oi, kun ajattelen Hänen seuraamistaan päivästä päivään ja jokaisen askeleen tiestä.

Rukoilkaamme.

¹⁸¹ Herra Jeesus, olen seissyt täällä nyt tunti ja viisitoista minuuttia, yrittäen ottaa Sinun Sanasi ja selittää ihmisille kuinka voittaa. Sinä sanoit meille, kuinka se tehdään. Sinä et ainoastaan sanonut sitä meille, mutta Sinä osoitit meille, kuinka se tehtiin. Sinä johdit meitä. Sinä osoitit meille, kuinka tehdä se: vastaanottaa Sana sisällemme, ja pitää lujasti kiinni tuosta Sanasta: "On kirjoitettu", jokaisessa kiusauksessa, mutta ollen nöyriä ja vaeltaen nöyrästi. Silloin me olemme voittaneet Sinun kauttasi, Sinun voimasi kautta, joka on jo voittanut vihollisemme. Ja ainoa asia, joka meidän täytyy tehdä, on vain vaeltaa nöyrästi uskon kanssa uskoen sen, tunnusmerkkinäme Pyhä Henki, ja Saatanan on väistyttävä.

¹⁸² Täällä on nenäliinoja ja ne edustavat sairaita ihmisiä. He ovat tarpeessa, Herra. Ja he lukevat tästä pettämättömästä Sanasta, kuinka otettiin pyhän Paavalin ruumiilta nenäliinoja ja esiliinoja. Ne laskettiin sairaiden päälle ja pahat henget menivät ulos heistä, ja suuria ihmeitä tehtiin. Ja nyt Sinä olet sama Herra Jeesus tänään.

¹⁸³ Paavali saarnasi tämän Sanan ja kirjoitti tämän Sanan, saman Sanan jota me yritämme seurata, koska hän otti Vanhan Testamentin ja tehden mallin siitä, osoittaen, että se oli esikuva, että koko Vanha Testamentti oli täydellinen esikuva Uudesta. Oi Herra, voikaamme me seurata tuota esimerkkiä.

¹⁸⁴ Me näemme mitä meidän Herramme teki, ja me näemme tänä aamuna, että nuo Vanhan Testamentin pyhät menivät Hänen kanssaan. Kun Jeesus nousi ylös, he menivät Hänen kanssaan. Ja Herra, me uskomme, että me tulemme menemään, kun Hän puhaltuu pasuunaan. Me uskomme, että Morsian on menevä tuona päivänä ja liittyvä yhteen tuon heprealaisryhmän kanssa, ollakseen yhdessä Hääaterialla Kirkkaudessa. He ovat odottamassa.

Me rukoilemme nyt Sinun laupeuttasi ja armoasi yllemme. Voittajia, Herra, meidän kaipauksemme on olla voittajia. Herra Jeesus, Sinä voitit maailman. Nyt minä rukoilen, että Sinä antaisit jokaisen henkilön täällä tänä aamuna laskea syrjään jokaisen synnin ja jokaisen painon, jokaisen pienen asian, joka meitä ahdistaa, niin että voisimme juosta kärsivällisesti eteemme asetetun kilpajuoksun.

¹⁸ Katsahdin vasemmalleni ja huomaisin jälleen, juuri nyt, erään toisen Herra armon voittopalkinnon. Muutama viikko sitten minut kutsuttiin puhelimeen, ja eräs tämän seurakunnan jäsen, tai tämän ruumiin jäsen... Minä en niinkään paljon halua kutsua tätä seurakunnaksi; minä haluan kutsua tätä...

Niin kuin puhuessani joillekin ihmisille, he sanoivat: "Mihin seurakuntaan sinä kuulut?"

Minä sanoin: "Minä en kuulu mihinkään."

"Mihin kirkkokuntaan sinä kuulut?"

Minä sanoin: "En yhteenkään."

He sanoivat: "Mutta mihin sinä sitten kuulut?"

Minä sanoin: "Kuningaskuntaan."

¹⁹ Kuningaskuntaan! "Ja yhdellä Hengellä me olemme kastetut tuohon Kuningaskuntaan." Yhdellä Hengellä, me kaikki olemme kastetut tähän Kuningaskuntaan. Jeesus sanoi: "Rukoilkaa: 'Tulkoon Sinun Kuningaskuntasi, tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä niin kuin se on Taivaassa.'" Ja seistessään Kirkastusvuoren edessä, Hän sanoi: "Totisesti, Minä sanon teille, että tässä seisoo joitakin, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin he näkevät kuningaskunnan tulevan voimassa."

Ja Raamattu sanoo: "Jumalan Kuningaskunta on sisällisesti teissä." Niinpä nämä ovat Kuningaskunnan ihmisiä, jotka tunnustavat, että tämä ei ole heidän kotinsa. Me odotamme Kuninkaan tulemusta pystyttämään Kuningaskunnan.

²⁰ Minut kutsuttiin erään vanhan veljen hätätapauksen vuoksi, joka on ollut kuin isä minulle. En ole tuntenut häntä kovin pitkään, mutta muistan tuon päivän, kun toin hänet sisälle vesikasteelle. Ja tuo mies täyttää pian yhdeksänkymmentäyksi. Ja hänen hieno vaimonsa soitti minulle ja hän on sairaanhoitaja ja sanoi: "Hänellä on täydellinen sydänkohtaus." Sen lisäksi, hänellä oli... Oi, en muista... en muista nyt sen nimeä. Sydänkohtaus. [Joku sanoo: "Sepelvaltimo."] Sepelvaltimo sydänkohtaus. Kiitos. Sepelvaltimo-sydänkohtaus, ja täydellinen sydämen pysähtyminen. Lääkäri ei antanut mitään toivoa. Ja tuo mies oli kuolemassa ja kutsui minua.

²¹ Ja minä hyppäsin pieneen vanhaan Fordiini ja lähdin Ohioon niin lujaa kuin voin. Enkä tiennyt yhden pyörän olevan poissa linjauksesta; joten se repi matkalla renkaan siitä. Sitten noin kello yhdeltätoista,

lähtiessäni huoltoasemalta, olin huolissani hänestä. Minä rakastan häntä, ja tiedän, että jos Herra viipyy, niin ennemmin tai myöhemmin meidän täytyy erota toisistamme.

²² Mutta se ei nyt millään tavalla haittaa Ylöstempausta. Ymmärrätkö? Ei. Silloin he ovat tuleva ensin. Ne, jotka ovat menneet, ovat etuoikeutetussa asemassa. He tulevat ensin. Katsokaahan, me, jotka olemme elossa ja jääneet Herran tulemukseen, emme tule estämään niitä, jotka nukkuvat. Jumalan pasuuna on soiva, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. Sitten, kun meidän silmämme näkevät rakkaamme, meidät muutetaan hetkessä, silmänräpäyksessä, ja tulemme yhdessä heidän kanssaan temmatuiksi ylös. Katsokaahan, ne, jotka menevät ensin, ovat etuoikeutetussa asemassa niihin nähden, jotka elävät.

²³ Ja juuri ollessani lähdössä sieltä huoltoasemalta, Pyhä Henki sanoi minulle: "Älä murehdi hänestä. Sinä tulet jälleen puristamaan hänen kättänsä kadulla, ja hän on tuleva kirkkoon", yhdeksänkymmenen vuoden ikäinen mies ja kuolemassa.

Kun tapasin hänen vaimonsa ja rakkaansa siellä sairaalassa Limassa, he kertoivat minulle hänen tilansa, ja menin sisälle katsomaan häntä. He sanoivat: "Jotakin outoa on tapahtunut, hänen tilansa muuttui paremmaksi kello yhdeltätoista." No niin, ja minä... Herra oli näyttänyt noille ihmisille niin monia asioita; he tietävät, että minä en sanonut sitä vain siksi, että he olivat sanoneet sen minulle ensin. Hänessä tapahtui käänne; he tiesivät, että minä tulisin kertomaan heille totuuden.

²⁴ Niinpä sitten viime sunnuntaina, ollessani menossa sisälle Blue Boar Cafeteriaan täällä Louisvillessä, jossa uskon noin kahdeksankymmentä prosenttia tästä seurakunnasta kokoontuvan syömään sunnuntai-iltapäivisin, niin kenet minä näinkään tulevan alas katua? Sanon teille, että sydämeni värähti, kun näin veli Dauchin tulevan alas katua, tarkalleen niin kuin Hän oli kertonut minulle. Ja minä puristin hänen kättänsä kadulla.

²⁵ Sitten tulin takaisin tänne viime sunnuntai-iltana, ja puhuin aiheesta *Yhdistämisenajan merkki*. Ja niinpä se tapahtui aivan niin kuin Hän oli sanonut, ja täällä hän istuu kirkossa tänään, aivan tässä vieressämme, Jumalan armon voitonmerkinä. Puristaessani hänen kättään hänen ollessaan siellä happiteltassa, minä sanoin: "Veli Dauch, sinä tulet olemaan kunnossa. Minä tulen näkemään sinut jälleen kirkossa. Se on

mitä maailma sanoo? Miksi meidän tulisi välittää siitä, mitä joku muu sanoo? Suuri Pyhä Henki on keskuudessamme. Hänen Tulipatsaansa johtaa ja opastaa meitä. Hänen Sanansa on vahvistettu edessämme. Hänen rakkautensa on sydämissämme. Maailma on takanapäin. Me olemme siirtyneet kuolemasta Elämään. Maailma ajattelee, että te olette hullu, mutta:

*Mutta täytyykö Jeesuksen kantaa tämä risti yksin,
Ja koko maailman olla vapaa?
On risti jokaista varten,
Ja on risti minulle.*

¹⁷⁵ Kolmekymmentäkolme vuotta kentällä, ja, tätä pyhitettyä ristiä tulen kantamaan, kunnes kuolema minut vapauttaa.

¹⁷⁶ Antaa veljeni hylätä minut ja sanoa mitä tahtovat, mutta tällä Sanalla minä seison ja yksin tällä.

*Tätä pyhitettyä ristiä tulen kantamaan
Kunnes kuolema minut vapauttaa,
Ja sitten menen kotiin ylöstempauksessa kruunua kantamaan...*

¹⁷⁷ Se on mitä me kaikki haluamme, eikö olekin? Se on mitä me haluamme. Se on toivomme ja vetojumme. Mitään muita ajatuksia meillä ei ole kuin seistä Jeesuksen Kristuksen päällä. Ja yksin Hänen vanhurskaudellansa me seisomme, Hänen vanhurskaudessaansa Hänen Sanassansa: "Ja Sana tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme." Ja Sana vahvistaa yhä itsensä.

¹⁷⁸ Kuinka voimme voittaa? Ottamalla Sanan, lupauksen, nöyryydessä, vaeltaen nöyrästi,

*Tätä pyhitettyä ristiä tulen kantamaan
Kunnes kuolema minut vapauttaa,
Sitten menen kotiin kruunua kantamaan...*

¹⁷⁹ Oh, kun tuo pasuuna soi, minut on voitu haudata mereen, mutta tuo pasuuna tulee herättämään minut. Minä menen kotiin yhtenä päivänä. Aamen! Siihen asti tulen ponnistelemaan eteenpäin, aamen, kantaen tätä ristiä, pitäen silmäni, en ihmisissä, vaan Golgatalla; sillä Hän oli minun esimerkkinä; Hän näytti kuinka se tehdään. Ja Hänen esimerkkiään me tulemme ilolla seuraamaan päivästä päivään.

*Minä seuraan Jeesusta jokaisen askeleen tiestä,
Minä seuraan Jeesusta jokaisen askeleen tiestä...*

¹⁷⁰ Ja niille, jotka odottavat Kristusta toisen kerran, niille, jotka Hänen armostansa voivat voittaa tämän maailman asiat, ja tulla Häneen ja sulkea silmänsä kaikelta paitsi Häneltä ja Hänen Sanaltansa, heille Hän tulee ilmestymään toisen kerran kirkkaudessa.

Kun Jumalan pasuuna soi, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös, ja ne, jotka ovat elossa ja jäljellä, tulevat muutetuiksi hetkessä, silmänräpäyksessä, ja temmatuiksi yhdessä heidän kanssaan kohtaamaan Häntä ilmassa.”

¹⁷¹ Olenko minä vain lusikallinen tuhkaa tai olenko minä elossa, sillä ei ole mitään merkitystä minulle. Aamen! Sillä ei ole väliä, koska olen saanut näyn siitä. Esirippu siirtyi syrjään, ja näen Hänet, joka voi laske kätensä yhtäaikaista minun, syntisen miehen ja pyhän Jumalan päälle; Hän on minun uhrialttarini. Hän on Sana, jonka puolesta minä seison. Alussa oli Sana; Hän on tuo Sana ja Hän edustaa minua siellä. Aamen! Ja minä tulen huutamaan niin kauan kuin minulla henkeä riittää. Hän on minun Ylösnousemukseni ja Elämäni. Ja kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa.

¹⁷² Niin kuin Hän tempasi ylös ne, jotka odottivat sitä, samoin Hän on tuleva jokaiselle Uuden Testamentin pyhälle, joka on voittanut jokaisen kirkkokunnallisen arvostelijan, joka on voittanut kaikki tämän päivän suositut synnit tässä ajanjaksossa, jossa me nyt elämme, niin kuin Hän teki kaikissa muissakin seurakunta ajanjaksoissa. Nuo, jotka voittivat tuossa seurakunta ajanjaksossa, nuo, jotka voittivat mitä? “Minä olen rikas. Minä en tarvitse mitään. Minulla on... Minä olen kaikkea tätä, ja kaikkea tätä, ja minä olen Morsian; minulla ei ole tarvetta mistään”, etkä tiedä, että olet alaston ja sokea.

¹⁷³ Näettekö tuota pettävää ajanjaksoa, josta olen puhunut? Se ei ole niin kuin niiden, joilta katkaistiin päät siellä aikaisemmin, saadakseen valkoisen kiven, eikä niin kuin nuo, jotka kuolivat marttyyreina, ja joita poltettiin paaluissa ja muuta sellaista, jotka voittivat kruunun, vaan se on tämä pettävä ajanjakso nyt, jossa ajatellaan, että he ovat kaikkea: “Hyvä, minä olen seurakunnan jäsen. Minä olen hyvä mies. Minä olen hyvä nainen. Minä teen tätä; minun ei tarvitse tehdä sitä.” Mutta kysymys on hänestä, joka voittaa!

¹⁷⁴ Hän, joka voittaa kaikki nuo maailmalliset tämän ajanjakson asiat; mitä he tulevat tekemään? He kaikki tulevat istumaan Hänen kanssaan Hänen valtaistuimessansa, ja menemään pois ylöstempauksessa, kun Hän tulee. Mitä minä silloin välittäisin, mitä meidän tulisi välittää siitä,

NÄIN SANOO HERRA.” Näettekö? Ja täällä hän istuu kirkossa juuri nyt, veli Dauch.

²⁶ Ja, jos en erehdy, niin tuo sananpalvelija, josta puhuin hetki sitten, kuinka Pyhä Henki tuli ja paljasti kaikki nämä asiat, kertoen hänelle, kuinka se oli tapahtunut, ja mitä hän oli tehnyt, kuinka se oli tapahtunut, ja kaiken mitä oli tapahtunut siitä lähtien, kertoen jopa hänen perheensä ominaisuuksista ja kaiken siitä, ja sanoi hänelle, että se oli ohitse, tämä sananpalvelija istuu juuri nyt täällä oikealla puolella. Haluaisitko kohottaa ylös kätesi, herra? Siellä hän ja hänen vaimonsa ovat. Tarkalleen. Se tapahtui juuri nyt.

Ja tässä istuu veli Dauch, juuri tässä.

²⁷ Oi, eikö Hän olekin ihmeellinen? Nuo asiat, jotka olivat, jotka ovat, ja jotka tulevat tapahtumaan. Yksi, kaksi, kolme todistajaa, asioista, jotka olivat, mitä te olitte tehneet; asioista, jotka nyt ovat; ja asioista, jotka tulevat tapahtumaan. Ja joka kerta, tarkalleen, tarkalleen, Sanan mukaisesti. Vain Jumala voi tehdä sen. Oi, emmekö olekin onnelliset näistä asioista?

²⁸ Nyt syy, miksi käytin hieman ylimääräistä aikaa puhumiseen, on se, että Billyn täytyi mennä noutamaan vaimonsa ja lapsensa, ja hän sanoi: “Isä, älä aloita saarnaamista, ennen kuin minä tulen takaisin.” Ja uskon hänen nyt tulleen takaisin, tai ainakin hänellä olisi pitänyt olla tarpeeksi aikaa siihen. Ja minä yritän päästä eroon näistä neljäntuntisista rasituksista, joista te kaikki olette joutuneet kärsimään täällä, ja tulen puhumaan vain kolmekymmentäviisi tai neljäkymmentä minuuttia ja yritän, ymmärrätekö, ja yritän pitää sen.

²⁹ Ja minua kehuttiin siitä kuinka erään kerran Chicagossa selviydyin siitä kolmessakymmenessä tai kolmessakymmenessäviidessä minuutissa, ja viime sunnuntai-iltana se kesti vain neljäkymmentäviisi minuuttia. Billy sanoi: “Sinä todella edistyt, isä. Minä olen jotenkin ylpeä sinusta sen vuoksi.”

³⁰ No niin, ehkä me tänä aamuna teemme sen vähän pyhäkoulun tapaan, minä en tule pitämään teitä liian pitkään. Niin, että voitte mennä lounaalle ja rukoilemaan ja tulla takaisin tänä iltana parantamiskokousta varten. Me tulemme muodostamaan rukousjonon tänä iltana ja rukoilemaan sairaiden puolesta.

³¹ Jos te nyt tunnette ympäristössä sairaita ihmisiä, jotka tahtovat, että heidän puolestaan rukoiltaisiin, tuokaa heidät tänne tänä iltana. Vaikka teidän täytyisi tuoda heidät millä tavalla tahansa, tuokaa heidät tänne.

Katsokaahan, se on pääasia, että tuotte heidät tänne tänä iltana, kun olemme kaikki koolla yhdessä. Se on vaikeata, kun täytyy käydä heidän luonaan paikasta toiseen; ja, jos te jätätte käymättä jonkun luona, he eivät pidä siitä. Mutta, jos voin saada heidät kaikki yhteen paikkaan, silloin voin rukoilla heidän puolestaan. Jos ihmiset tahtovat, että heidän puolestaan rukoillaan, he... Te kysytte: "Tullaanko heidän puolestaan rukoilemaan?" Kyllä, tietenkin. Heidän puolestaan tullaan rukoilemaan. Tuokaa heidät tänne, ja, jos Herra tahtoo, me tulemme olemaan täällä ja rukoilemaan jokaisen puolesta, koska tunnen, että tuo kolmas nykäys alkaa liikkua. Näettekö? Se on sisälläni nyt. Minä haluan rukoilla jokaisen puolesta.

³² Menkäämme nyt tänä aamuna erääseen tuttuun vanhaan Raamatun paikkaan, jonka valitsin kiireessä eilen illalla, kun olin todella uninen, ja kirjoitin muistiin muutamia muita Kirjoituksia, jotka menevät sen kanssa. Kuulin erään veljen kerran käyttävän tätä tekstiä ja kirjoitin sen muistiin ajatellen: "Minäpä kirjoitan sen muistiin, koska sille saattaa olla joskus käyttöä."

Monta kertaa me teemme sen. Olen huomannut, että monilla teistä täällä on palanen paperia. Ja saarnaaja voi sanoa jotakin, joka koskettaa jotakin teissä. Ja sitten, jos Pyhä Henki tekee sen, te alatte juuri siitä pisteestä rakentamaan sanomaa Herralle. Ja se on hienoa; olen huomannut sen kokouksissa minne menenkin, kuinka saarnaajat ja ihmiset tekevät muistiinpanoja. Se on hyvä. Se on syy, miksi me olemme täällä, yrittääksemme auttaa toinen toistamme eteenpäin tiellä.

³³ Ja nyt, menkäämme Ilmestyskirjan 3:teen lukuun, kerrataksemme erästä seurakunta ajanjaksoa. Minä voisin ottaa tämän yhden tekstin ja Pyhän Hengen avulla saarnata siitä sata vuotta, saamatta siitä koskaan ulos sitä, mitä siinä on, koska tämä yksi teksti, niin kuin kaikki tekstit Raamatussa, ovat kaikki sidotut yhteen.

Tämän aamun aiheekseni haluan ottaa: *Kuinka voin voittaa?* No niin, minä valitsin tämän, koska uskon, että olemme ajassa, jolloin meidän ei tule koskaan antaa herätyksen Hengen kuolla. Meidän täytyy pitää yllä herätys, elpyä jatkuvasti joka päivä. Paavali sanoi, että hänen täytyi kuolla päivittäin, jotta Kristus voisi elää. Ja me emme saa koskaan antaa sisällämme olevan herätyksen kuolla.

Ottakaamme nyt Ilmestyskirjan 3. luku ja aloittakaamme lukeminen 21. jakeesta:

¹⁶⁴ Hän katsoi kaikkea mahdollista. Hän sanoi: "Puulla on toivo, jos se kuolee, se elää jälleen. Kun sen siemen putoaa maahan ja mätänee, se elää jälleen. Mutta, kun mies antaa henkensä; hän kuihtuu pois, ja hänen lapsensa ja hänen poikansa tulevat suorittamaan viimeisen kunnianosoituksen ja murehtivat häntä; eikä hän tiedä siitä mitään. Hän ei enää nouse. Oh, missä on vika? Minä myös olen siemen, ja menen maahan. Minä en enää tule nousemaan; vaan makaamaan siellä. Oi, kätke minut haudassa, pidä minut salaisessa paikassa, kunnes Sinun vihasi on ohitse. Mitä, jos olen tuomiolla? Niin kuin kallio kuluu pois, vesi kuluttaa pois kiven..." Oh, hän jatkoi puhuen kaikenlaista. Hän kykeni näkemään kaikki esimerkit siitä, mitä se oli. Mutta hän ei yksinkertaisesti voinut nähdä sitä.

¹⁶⁵ Sisar Rodgers, muistatko, kun saarnasin siitä Bustyn hautajaisissa? Näettekö kuinka hän kuluttaa kiven, ja kuinka nämä asiat ovat koko ajan?

¹⁶⁶ "Kätke minut haudassa. Pidä minut salaisessa paikassa." Hän ei hellittänyt. "Toivoisin tietäväni. Toivoisin tietäväni minne voisin mennä, Miehen luo, joka voisi laittaa kätensä päälleni, syntisen ihmisen, js Pyhän Jumalan, ja puhua Hänelle itsestäni." Oi niin! "Hän on siellä. Tiedän, että Hän on siellä. Siellä on Joku jossakin. Mistä voin löytää tuon Henkilön? Minä kolkuttaisin Hänen ovelensa ja puhuisin Hänelle. Jos joku vain voisi laskea kätensä minun päälleni ja Jumalan päälle ja rakentaa sillan välillemme minua varten. Jos vain voisin löytää tuon Henkilön. Oi, missä Hän on?"

¹⁶⁷ Hän etsi läpi seurakuntansa; hän etsi läpi organisaationsa; eikä hän voinut löytää sellaista Henkilöä. Ja sitten yhtäkkiä pilvet vyöryivät pois edestä, ja hän näki tuon Henkilön tulevan. Oi, hänen vanha sydämensä löi ilosta. Silloin jotakin tapahtui. "Minä tiedän Lunastajani elävän."

¹⁶⁸ On olemassa sellainen Henkilö. Aamen! Siellä on yhä sellainen Henkilö. "Minä tiedän Lunastajani elävän. Ja, vaikka ihomadot hävittävätkin tämän ruumiin, niin kuitenkin lihassani minä tulen näkemään Jumalan, Jonka minä itse olen näkevä. Hän on seisova maan päällä viimeisissä päivissä."

¹⁶⁹ Tuona pääsiäisaamuna, kun Hän nousi ylös, nousi myös Jobin ruumis, josta ei ollut jäljellä kuin lusikallinen tuhkaa. Hän kuului tuohon valittuun ryhmään; hän odotti sitä. Hän nousi haudasta ja meni sisälle kaupunkiin Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. Kunnia! Aamen! Sillä he odottivat sellaista Henkilöä.

¹⁵⁹ Katsokaahan, paikkaa Hänen vierestään ei oltu vielä annettu. Näettekö? Tuo henkilö ei vielä ollut voittanut. Koetus ei vielä ollut langennut. Se tulee lankeamaan tulevaisuudessa.

Jos me kärsimme Kristuksen ja Hänen Sanansa vuoksi, me tulemme hallitsemaan Hänen kanssaan; sillä Hän on Sana. Muistakaa, jos me kärsimme Hänen tähtensä ja Hänen Sanansa tähden, me tulemme hallitsemaan Hänen kanssaan Hänen Sanassansa.

¹⁶⁰ Huomatkaa, Hän, meidän esimerkkinä, voitti, ja sitten nousi ylös korkeuteen, voitettuaan kuoleman, helvetin, sairauden ja haudan. Sitten voitettuaan kaiken, Hän otti vankeja saalikseen, nousi ylös korkeuteen ja antoi lahjoja ihmisille. Se tapahtui Vanhan Testamentin pyhien kanssa, jotka olivat voittaneet. He odottivat sellaista henkilöä, ja kuolivat ennen Hänen tuloaan. Mutta, kun tämä Henkilö tuli, ei se estänyt niitä, jotka nukkuivat. Aamen! Ei ole mitään mahdollisuutta hävitä. Elää tai kuolla, mitä väliä, sillä on? Se ei estä mitään. Katsokaahan, he odottivat sitä.

¹⁶¹ Jopa Job siellä aikaisemmin, hän odotti sitä. Hän sanoi: "Minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisissä päivissä Hän tulee seisomaan maan päällä." Hän oli oikeudenmukainen mies, täydellinen mies. Hän uhrasi uhrin; hän oli tehnyt kaiken mitä Jumala oli käskennyt hänen tehdä. Hän teki sen kunnioituksessa ja kunnioittaen profeettoja. Ja sitten Saatana tuli kiusaamaan häntä, aivan niin kuin hän tulee kiusaamaan teitä. Mitä hän teki? Hän kesti kiusauksen.

Jopa hänen vaimonsa tuli ja sanoi: "Miksi et kiroa Jumalaa ja kuole. Sinä näytät niin viheliäiseltä istuessasi siellä."

¹⁶² Hän sanoi: "Sinä puhut kuin typerä nainen." Raamattu ei sano, että hän olisi ollut typerä vaan, että hän puhui kuin typeryys. Näettehän? Hän sanoi: "Sinä puhut kuin typerä nainen. Herra antoi, ja Herra otti pois; siunattu olkoon Herran Nimi." Hän voitti.

¹⁶³ Hän voitti sen, mitä naapureilla oli sanottavana. Hän voitti sen, mitä kaikki seurakunnan jäsenet sanoivat. Hän voitti piispan ja sen, mitä hänellä oli sanottavana. Hän voitti kardinaalin ja sen, mitä hänellä oli sanottavana. Hän voitti kirkkokunnan ja sen, mitä heillä oli sanottavana. Ja hän pysyi Sanan vanhurskauttamisen kanssa. Aamen! Vaikka se maksoikin hänelle kaikki, mitä hänellä oli, jopa hänen lapsensa. Hän raapi paiseitansa ja istui tuhkäläjässä, mutta kuitenkin hän voitti. Ja, kun tuo kiusauksen hetki oli voitettu, silloin pilvet vetäytyivät pois tieltä.

Hänen, joka voittaa, minä annan istua kanssani minun valtaistuimessani, niin kuin minä olen voittanut, ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimessansa.

Hän jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille.

³⁴ Huomasitteko sen järjestelyn? Katsokaahan: "Istua kanssani Minun valtaistuimessani", ei Minun valtaistuimellani, vaan Minun valtaistuimessani. Se on Hänen hallintoalueessansa. Näettekö? Ja nyt, niin kuin Kristus on hallitsija, Jumalan täydellisen hallintoalueen hallitsija tällä hetkellä, samoin tulee Seurakunta olemaan Hänen kanssaan, Morsian on oleva Hänen kanssaan Hänen valtaistuimessansa, koko alueessa. Käsitättkö? Ei "Minun valtaistuimellani", vaan "Minun valtaistuimessani", näettekö, siellä minne Hänen valta-alueensa ulottuu. Valtaistuin hallitsee valta-alueita. Ja valta-alue ulottuu niin pitkälle kuin sen rajat ovat, ja tämä on iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen. Ajatelkaapa vain sitä.

³⁵ Nyt, kun tutkimme tätä, ei tarkoitukseni ole vain tulla tänne ollakseni yhdessä teidän ihmisten kanssa, vaikka rakastankin tehdä niin. Ja, jos minulla olisi siihen mahdollisuus, haluaisin tulla kotinne, puristaa kättänne ja keskustella kanssanne ja istuutua syömään päivällistä kanssanne, ja istua varjoisan puun alla keskustelemassa ja seurustelemassa kanssanne hetken.

Mutta, kun me tulemme tänne, niin me olemme täällä määrättyä tarkoitusta varten. Tämä on oikaisun huone. Tämä on valtaistuin. Tämä on Jumalan valtaistuin, ja tuomio lähtee Jumalan huoneesta. Ja tämä on se paikka, jonne me kokoonnumme yhteen rakkaudessa toisiamme kohtaan, niin kuin vain kristityt voivat rakastaa, mutta täällä me olemme Pyhän Hengen johtajuuden alla. Pyhä Henki on keskuudessamme. Ja me olemme täällä tekemässä inventaaria, nähdäksemme missä heikot paikkamme ovat, ja saadaksemme tietää, missä meidän tulisi olla nyt, missä me olemme, ja missä meidän pitäisi olla. Ja se on mitä me tutkimme. Sananpalvelijat tutkivat noita paikkoja ihmisiä varten. Kun he näkevät mitä ihmisiltä puuttuu, silloin he aloittavat siitä.

³⁶ Nyt, uskon, että seurakunnan ehkä pitäisi juuri nyt ottaa pieni askel ylemmäksi. Minä en suunnittele tehdä sitä tänä aamuna, näyttää näitä asioita, mutta uskon, että hyvin pian, jos Herra tahtoo, ennen kuin me saarnaamme noista Pasuunoista, uskon, että minun pitäisi tuoda seurakunnalle jotakin, mitä teidän pitäisi tietää.

³⁷ Ja nyt, me olemme puhumassa tästä “voittamisesta”. Tuo sana *voittaa*, te tiedätte, mitä se merkitsee. Teillä täytyy olla jotakin, mitä voittaa. Ja tämä seurakunta ajanjakso, jolle Pyhä Henki on puhumassa tässä Laodikean Seurakunta Ajanjaksossa, jonka lävitse olemme juuri käyneet, tarvitsi nuhtelua. Laodikeaa täytyi nuhdella sen välinpitämättömyydestä Kristusta kohtaan, he olivat panneet Kristuksen ulos omassa ajanjaksossansa; ja Kristus oli ulkopuolella yrittäen päästä takaisin sisäpuolelle. Se on rakkautta. Sen jälkeen, kun Hänet oli pantu ulos omasta huoneestansa, Hän yritti päästä takaisin sisälle ja sanoi: “Joka avaa oven, Minä olen tuleva sisälle hänen tykönsä.” Näettekö?

³⁸ Seurakunta itsessään, kokonaisuutena, oli pannut Hänet ulos. Mutta huomaa nyt, Hänen sanansa tässä eivät ole seurakunnalle, vaan “Hänelle, joka voittaa.” Näettekö, ei seurakunnalle, vaan hänelle, joka voittaa, yksilölle, joka tulee voittamaan. No niin, Laodikea oli ansainnut nuhteensa.

³⁹ Nyt me sitten näemme, tietäessämme, että tämä on Laodikean ajanjakso, että tämä ajanjakso tarvitsee terävää nuhdetta Jumalalta. Se tarvitsee terävää nuhtelua. Ja, kun meidän kirkonmiehemme ovat pehmeitä kuin ikääntynyt isoisä lastensa lapsia kohtaan, niin että kaikki mitä he vain tekevät on sopivaa...

⁴⁰ On puhuttu niin paljon siitä, että Jumala on hyvä Jumala, että he yrittävät tehdä Jumalasta jonkinlaisen suuren hellän isoisän. Näettekö te? Mutta sitä Hän ei ole. Hän on vanhurskauden Isä ja nuhteleva Isä. Ja rakkaus on aina korjaavaa. Näettehän? Rakkaus nuhtelee. Ei väliä kuinka pahasti se tekee kipeätä, se yhä on korjaavaa.

Todellinen äiti tulee nuhtelevaan lapsiansa; todellinen isä tulee oikaisemaan heitä. Katsokaahan, jos te vain olette pehmeä ja hellä, ja annatte sen...

⁴¹ Hyppäsin kerran erään vanhan puunrungon päälle, ylittäessäni sitä, ja ulkopuolelta se näytti hyvältä, se näytti olevan suuren vanhan pyökin runko, ja hypättyäni sille, suuri palanen irtosi siitä, se oli todella mädäntynyt ja pehmeä. Minä sanoin: “Sellaisiksi kristityt ovat tulossa.” He ovat olleet kuolleita synneissä ja rikkomuksissa, niin kauan, että he ovat tulleet pehmeiksi. He eivät kestä enää lainkaan painoa. He eivät tiedä, mitä voittaminen merkitsee. Ja aloitin silloin tämän tekstin miettimisen. Voittaa, pitää elämä itsessänne. Kun elämä lähti ulos, niin se sai tuon tukin tuohon kuntoon. Näettekö? Ja teki sen paremmaksi kuin koskaan kun se makasi siinä, missä kohtaa missä vesi oli.

Hänet, joka voittaa tulen minä tekemään pylvääksi Jumalani temppelissä, eikä hän ole enää menevä ulos: ja minä tulen kirjoittamaan häneen Jumalani nimen, ja Jumalani kaupungin nimen, joka on uusi Jerusalemi, joka tulee alas taivaasta minun Jumalaltani: ja minä tulen kirjoittamaan häneen oman uuden nimeni.

¹⁵⁶ Tarkatkaa mitä voittajille on luvattu. Näettekö? Nyt Laodikea, joka on viimeinen seurakunta ajanjakso, sielläkin tulee olemaan joitakin voittajia. Tarkatkaa sitä! Muistakaa jokainen seurakunta ajanjakso perii kaiken mitä edellä oleville tarjottiin. Tarkatkaa sitä täällä viimeisessä. Tämä on nyt sen jälkeen, kun he jo ovat saaneet kaikki nämä vallat ja uudet nimet, jotka Hän lupasi; syödä salattua mannaa ja kaiken muun. Tarkatkaa tätä viimeistä seurakunta ajanjaksoa, Ilmestyskirja 3:21:

Hänen, joka voittaa, minä annan istua kanssani minun valtaistuimessani, (aamen), niin kuin minä olen voittanut, ja istunut Isäni kanssa Isäni kanssa hänen valtaistuimessansa.

Hän jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille.

¹⁵⁷ Siinä on voittajien palkinto. Ponnistele eteenpäin, lilja! Jos se on sinussa, niin pane syrjään muta ja kaikki muu, ja ponnistele pinnalle. Kyllä vaan! “Istua Minun kanssani Minun valtaistuimellani.”

¹⁵⁸ Te tiedätte kuinka Jaakobin ja Johanneksen äiti kerran pyysi tätä paikkaa pojillensa. Meillä ei ole aikaa lukea sitä, mutta tiesittekö te sitä? “Herra, anna toisen pojistani istua toisella ja toisen toisella puolellasi.” Se oli äidin halu poikiensa puolesta.

Mutta mitä Hän vastasi? Jeesus sanoi, että tuo paikka oli ennalta määrätty. Tuota paikkaa ei ollut olemassa tuohon aikaan. Miksi? Se tulotaiisiin antamaan niille, joille se oli tarkoitettu. Mikä? Istua Hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan, lähinnä Häntä, se oli tulevalle voittajalle. Katsokaahan, se oli yhä... Hän sanoi: “Minä en voi antaa sitä, mutta se tullaan antamaan koetuksen jälkeen.” Aamen! Näettekö? “Minä en voi antaa sitä, mutta kun koetus tulee, he tulevat istumaan Minun oikealla ja vasemmalla puolellani.” Siellä on ennalta määrätty siemen odottamassa sitä varten. Se tullaan antamaan niille, joille se on luvattu. Se tullaan antamaan siellä, mutta koetuksen täytyy vielä tulla. Hän ei ole vielä voittanut.

¹⁵¹ Nyt seuraava oli Smyrna. Tämä on voittajille siellä, kuunnelkaamme tätä. Se on yhdestoista jae:

Hän jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille: Häntä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.

Katsokaa, voittajaa.

¹⁵² Me tulemme nyt näkemään mitä voittajalle luvattiin Pergamoksessa. Me luemme 17. jakeen, Pergamon seurakunnalle.

Hän, jolla on korva...

Se on yksilö, ei koko ryhmä, vaan yksilö. Näettehän, se on Morsian, joka tulee ulos seurakunnasta.

...hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille; Hänelle, joka voittaa minä annan syödä salattua mannaa; ja minä tulen antamaan hänelle valkoisen kiven, ja kivessä uuden nimen kirjoitettuna, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän, joka saa sen.

Se oli voittajalle tuossa seurakunta ajanjaksossa.

¹⁵³ Nyt seuraava on Tyatira. Katsokaamme, mitä voittajalla oli tuossa päivänsä. Ottakaamme 26. jae.

Ja hänelle, joka voittaa, ja pitää minun tekoni loppuun asti, hänelle minä tulen antamaan vallan kansojen ylitse:

Ja hän on hallitseva heitä rauta sauvalla; ja niin kuin saviastiat heidät särjetään siruiksi: niin kuin minä sen sain Isältäni.

Näettekö, Hänen kanssaan Hänen valtaistuimessansa. Kristus on hallitseva kansoja rauta sauvalla, ja tässä Seurakunta, joka voitti, istuu siinä Hänen kanssansa, särkien kansat rauta sauvalla.

¹⁵⁴ Ottakaamme nyt sitten Sardeen seurakunta. Se on kolmannen luvun 5. jae:

Hän, joka voittaa, hän on oleva vaateitettu valkoiseen vaatteeseen; enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, vaan tulen tunnustamaan hänen nimensä Isäni edessä, ja hänen enkeliensä edessä.

Se on Sardeen voittajille.

¹⁵⁵ Ottakaamme nyt 12. jae. Tänä on nyt Filadelfian seurakunnalle. 12. jae.

⁴² Ja sitten, siellä, otatte kristityn, jonka oletetaan olevan kristitty, annatte Jumalan elämän mennä hänestä pois, kokemuksen, Kristuksen palvelemisen ilon; ja elää seurakunnassa, missä sellaista on menossa, hän mätäneee kaksi kertaa nopeammin, juuri eläen sen alla.

⁴³ Jos me nyt yritämme seurata tämän hetken Sanomaa, tai ainakin tätä osaa Sanomasta, meidän tulisi jatkuvasti elää Kristuksen elämässä. Näettekö? Koska, jos ette, niin maaten siinä, tietäen nämä asiat, joita teidän tuli tehdä, ja te ette tee sitä. Raamattu sanoi: "Hän, joka tietää tehdä oikein, eikä tee sitä, hänelle se on synniksi." Sitten te olette puolimätä, mädäntynyt, kun te olette erottautunut Jumalan elämästä. Sen tähden tavoitelkaa kaikella, mitä teissä on, pysyäkseen Kristuksen elämässä, jotta teistä tulisi hedelmää kantavia.

⁴⁴ Me näemme tämä ajan, jossa me elämme. Se on valtavampia ajanjaksoja kaikkien ajanjaksojen joukossa. Laodikean ajanjakso on seurakuntajaksojen valtavien ajanjakso, koska se on ajan loppuminen ja Iankaikkisuuteen sulautuminen. Ja sitten se on suurin synnin ajanjakso. Tässä ajanjaksossa on enemmän syntiä kuin koskaan on ollut. Ja Saatanan voimat ovat monta kertaa kovempia taistella vastaan kuin on ollut missään muussa ajanjaksossa. Näettekö? Tässä.

⁴⁵ Alku aikoina, kristitty saattoi, asemansa vuoksi seurakunnassa, kuuluen Kristukselle, tulla mestatuksi sen takia. Hän saattoi tulla tapetuksi, päästetyksi kurjuudestansa, ja mennä kohtaamaan nopeasti Jumalaansa.

Mutta nyt vihollinen on tullut sisään, seurakunnan nimissä, ja sen niin pettävä. Tämä on suuri eksytyksen ajanjakso. Kun, Kristus sanoi niin: "Kaksi henkeä tulisi olemaan viimeisinä päivinä niin lähellä toisiansa, että se eksyttäisi jopa valitut, jos se oli mahdollista." Näettekö? Näettekö? Näettekö? Muistakaa, Kristus puhui viimeisten päivien valitusta kansasta. Niin lähellä! Ihmiset elävät, ihmiset voivat elää puhdasta, pyhää elämää; ei ollen syntisiä, avionrikkooja, ja juomareita, ja valehtelijoita, uhkapelaajia. He voivat elää sen yläpuolella, eivätkä silti ole Sen kanssa. Näin on.

⁴⁶ Tämä on Elämän ajanjakso, Kristuksen henkilökohtaisen Elämän, jossa, Hänen ruumiinsa kemikaalit, mitä Hänessä oli

Ensin, vanhurskautus, vesikaste. Toiseksi, uuden Syntymän alla, Wesleystä, pyhitys, joka puhdistaa. Ja kolmanneksi, Pyhän Hengen kasteen alla, astioiden laittaminen palvelukseen. Näettekö? Sana *pyhitys* tarkoittaa, se on useampimerkityksellinen kreikankielinen sana, joka

tarkoittaa “puhdistettu ja asetettu sivuun palvelusta varten”, asetettu sivuun palvelusta varten. Nyt Pyhä Henki asettaa sen palvelukseen. Näettekö?

⁴⁷ Ja huomaamme: “Kun epäpyhä henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee kuivissa pakoissa.” Se on juuri, mitä seurakunta on tehnyt, baptistit, metodistit, nuo, jotka uskovat pyhitykseen. “Sitten”, Jeesus sanoi, “epäpyhä henki, joka lähti ulos, palaa takaisin seurakunta ruumiiseen ja havaitsee huoneen koristeltuna, siivottuna puhtaaksi, eläen puhtaasti, puhtaasti elämät.” No niin. “Mutta sitten, jos tuo talo ei ole täytetty, sitten se tulee seitsemän muun itseään pahemman perkeleen kanssa, ja tämän paikan lopputila on huonompi kuin se alussa oli.” Heidän oli ollut parempi pysyä luterilaisina, kuin vastaanottaa tuo Valo ja epäonnistuneet seurata Sitä. Näin tulee olemaan helluntailaiset, näettekö, te tiedätte, mitä minä tarkoitan, talo koristeltuna.

⁴⁸ Puhuin jollekulle, tässä jonakin päivänä, sanoin: “He ovat hyvin varovaisia, jopa monet pyhyiden ryhmistä, etteivät kutsu Pyhää Henkeä ”Pyhäksi Hengeksi” [Holy Ghost], koska he samaistuisivat helluntailaisten sanoessaan niin. He sanovat “Pyhä Henki” [Holy Spirit], näettekö, etteivät heidän tarvitsi sanoa “Pyhä Henki” [Holy Ghost]. Koska, helluntailaiset, rahvaat, kutsuvat sitä niin kuin Raamattu sitä kutsuu “Pyhä Henki” [Holy Ghost]. Joka, Pyhä Henki [Holy Spirit] ja Pyhä Henki [Holy Ghost] ovat sama asia. Mutta he ovat hyvin varovaisia sen suhteen. He eivät halua tulla samaistetuksi tuon kielilläpuhuja-kansan kanssa; ja se on itse Pyhä Henki. Näettekö?

Mitä sitten tapahtui? Kun vihollinen, mennen pyhityksen alla, joka oli pesty puhtaaksi, palasi takaisin ja huomasi ettei talo ollut täytetty Pyhällä Hengellä, nyt seurakunnan tila on yhdistyneenä seurakuntien joukon kanssa, Kirkkojen maailmanneuvoston kanssa. Ja se asema yhdistää se roomalaiskatolisuuteen ja kaikkeen siihen muuhun, ja nyt se on seitsemän kertaa pahempi kuin silloin, kun se tuli ulos luterilaisuudesta. Sinne ihminen vie sen.

⁴⁹ Ja sitten katsokaa Laodikean Seurakunta Ajanjaksoa sen jälkeen, kun se on vastaanottanut Pyhän Hengen. Ja tietoisena ja Jumalan Henki itsessään, se kieltää Jumalan teot, ja sanoo, että se on paholaisesta, niin miten on silloin sen kanssa? Siinä Kristus on pantu seurakuntansa ulkopuolelle. Sitä ei ollut koskaan tapahtunut kuin vasta Laodikeassa. Kun tultiin Laodikeaan, oli Hänet pantu ulos seurakunnastansa, ja Hän yritti päästä takaisin sisälle.

Sisarillamme on kiusaus mennä takaisin helluntaiseurakuntiin, tai joihinkin muihin niistä, joissa, voitte yhä olla helluntailainen ja leikata hiuksenne pois ja pukeutua melkein pä millä tavalla vain haluatte. Näettekö, teillä on kiusaus tehdä se ja olla suosittu tässä pahassa sukupolvessa, jossa me elämme.

Kun pääasiallinen synti ihmisten keskuudessa meidän päivinämme on maailmallisuus. Niin kuin Raamattu sanoi Laodikean ajanjakson olevan, se oli maailmallinen, rikas, eikä mitään tarvinnut, mutta ei tiennyt, että se oli alaston, viheliäinen, kurja ja sokea! Se on meidän päivämme synti. Kun te kuulette Jumalan Sanan huutavan sitä vastaan, ja valitsette toisen tien, niin te ette ole suosittu maailman kanssa.

¹⁴⁶ Teillä on kiusaus mennä takaisin. Minä tiedän, että te jatkuvasti sanotte minulle koko ajan... Tiedän, että te väsyitte minuun, kun jatkuvasti puhun näistä asioista. Minä myös väsyn, kun näen teidän tekevän niin. Tämä synti, josta yritän sanoa teille... Te kysytte: “Miksi sinä aina huudat siitä?” Lopettakaa silloin sen tekeminen! Minä yritän pelastaa teidän elämänne Sanalla. Minä myös alan väsyä. Niinpä ojentautukaa. Tämä on syntiä, eikä sitä pitäisi tehdä. Niin se on!

¹⁴⁷ Jos me aiomme voittaa nämä asiat, niin me voimme odottaa niiden, maailman kiusaavan meitä. “Jos te rakastatte maailmaa ja maailman asioita, ei Jumalan rakkaus ole teissä”, sanoi Jeesus.

¹⁴⁸ Nyt tulemme lopettamaan sanomalla tämän: On olemassa palkkio voittajaa varten.

¹⁴⁹ Sallikaa minun tässä lukea teille jotakin. Avatkaa Raamattunne. Menkäämme Ilmestyskirjan kolmanteen ja toiseen lukuun. Tarkatkaa, kaikki nämä asiat joista olen puhunut, jotka täytyy voittaa. Katsokaa nyt itseänne; tutkikaa ja nähkää itsenne hengellisessä Peilissä. Katsokaa oletteko voittaneet.

¹⁵⁰ Nyt, ensimmäinen sanoma on Efeson enkelille. Haluan, että kuuntelette, mitä Hän sanoi Ilmestyskirja 2. luku ja 7. jae. Tämä on tuolle seurakunta ajanjaksolle, jossa Hän kertoi heille kaiken, mitä he olivat tehneet, ja jättäneet ensimmäisen rakkautensa. Seitsemäs jae:

Hän jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille; Hänelle... (Henkilölle, ei seurakunnalle)... Hänelle, joka voittaa, Minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisin keskellä.

Näettekö, se on voittajille Efesoksessa.

vaikea asia. Häntä kiusattiin ottamaan vapautensa ja olemaan maan Kuningas ilman ristiä. Mutta, jos Hän olisi tehnyt sen, Hänen alamaisensa olisivat kuolleet. Saatana olisi ilomielin tehnyt tuon sopimuksen Hänen kanssaan. Mutta Hän sanoi: "Painu taakseni, Saatana."

¹⁴⁰ Hän ei tehnyt sitä. Hän tuli ja kärsi, ja valitsi vaikean rosoisen tien. Hän valitsi vainon tien; Hän valitsi kuoleman tien.

Olemmeko me tänä aamuna halukkaat valitsemaan saman tien Hänen kanssaan? Olemmeko me halukkaat kuolemaan? Olemmeko me halukkaat luovuttamaan itsemme Jumalalle, luopumaan kaikesta maailmasta ja sen asioista, palvellaksemme Häntä? Ymmärrätekö?

¹⁴¹ No niin, Hän ei tehnyt sitä. Saatana oli halukas luovuttamaan sen Hänelle, mutta Hän ei tehnyt sitä. Vaikka Jeesus olikin kiusauksessa, Hän kuitenkin voitti meidän vuoksemme. Hän kesti kaikki kiusaukset minun tähteni ja teidän tähtenne. Katsokaahan, Hän olisi voinut ottaa sen juuri silloin. Mutta minkä tähden Hän valitsi toisen tien? Jotta me voisimme tulla ja olla Hänen kanssaan. Ja jos Hän maksoi senkaltaisen hinnan, niin vähäisin mitä voimme tehdä, on ottaa se, kun me muistamme, että täällä meillä ei kuitenkaan ole yhtään mitään.

¹⁴² Jos te elätte satavuotiaiksi, niin minkälaisiksi te tullette? Henkisesti, muistinne katoaa, ruumiinne tulee raihnaiseksi, te olette vanha ja vapiseva. Se on mihin te olette tulossa. Ja se on sen loppu. Tulkaa nyt. Voittakaa tuo asia. Kuinka te teette sen? Sanalla. Mitä Sana sanoo, sen te teette. Vaeltakaa nöyryästi; eläkää Jeesuksen edessä.

¹⁴³ Hän kesti kaiken sinun ja minun puolestani. Hän on meidän Esimerkkimme kuinka voittaa oma paha sukupolvemme, niin kuin Hän voitti oman pahan sukupolvensa.

¹⁴⁴ Muistakaa, kun Hän tuli maan päälle siellä oli aivan yhtä paljon tai enemmänkin epäuskoa kuin milloinkaan on ollut. Se ei vaivannut Häntä tippaakaan. Kun he kutsuivat Häntä perkeleeksi Jumalan sijasta, kun he nimittivät Häntä miksi vain voivat, ei se vaivannut Häntä hiukkaakaan. Hänellä oli vain yksi tavoite: Pitää huolta Isän asioista; pitää Sana. Sana on Jumala. Hänellä oli yksi mieli.

¹⁴⁵ Meillä on joskus kiusaus mennä takaisin. Monilla teistä on kiusaus mennä takaisin kirkkokuntiin, koska koko maailma kysyy: "Mihin kirkkokuntaan sinä kuulut? Minkä seurakunnan kanssa olet yhteydessä?" Meillä on kiusaus tehdä se. Se on meillä kaikilla.

⁵⁰ Katsokaahan nyt, vanhurskauttaminen ei koskaan tuonut Häntä sisälle. Pyhitys vain puhdisti paikan Häntä varten. Mutta, kun Pyhän Hengen kaste tulee, se panee Hänet sisälle ihmisiin. Ja nyt he ovat ajaneet Hänet ulos, kun Hän alkoi itse osoittaa, että Hän on sana eilen, tänään ja iankaiken. He ajoivat Hänet ulos, koska he olivat kirkkokunnallistuneet, eikä Herran Henki ole samaa mieltä heidän kirkkokuntiansa kanssa. Ymmärrätekö sen nyt? He panivat Hänet ulos: "Me emme halua olla missään tekemisissä tämän telepatian kanssa; se on perkeleestä. Se on ennustelua, tai..." Ymmärrätekö?

He eivät ymmärrä sitä. Heillä on silmät eivätkä voi nähdä, korvat eivätkä voi kuulla. Katsokaahan, Jumala ainoastaan avaa silmät niin kuin Hän tahtoo. Hän paaduttaa kenet tahtoo, ja antaa Elämän niille, joille Hän haluaa Sen antaa. Se on mitä Kirjoitus sanoo.

⁵¹ Nyt me näemme nämä hetket, joissa olemme tässä tilassa, ja me näemme mitä se on ollut. Ja Pyhä Henki nuhtelee ajanjaksoa, joka on pannut Hänet ulos. Mutta kaiken sen keskellä, panitko te merkille tuota: "Hänen, joka voittaa"? Jopa tässä maailmallisessa, pahassa ajanjaksossa on oleva voittajia.

⁵² Me näemme tässä, että Jumalalla on aina ollut voittajia. Hänellä oli voittajat jokaisessa ajanjaksossa. Siellä oli aina joka kerta jokaisessa ajanjaksossa, Jumalalla oli aina joku maan päällä, jonka ylle Hän voi laskea kätensä olemaan todistaja maassa. Hän ei ole koskaan ollut ilman todistajaa, vaikka se joskus onkin ollut vain yksi mies, mutta joku kuitenkin on voittanut, kuten nuo entisaikojen pyhät.

⁵³ Eräs hieno mies ja oppinut, sanoi noiden Seitsemän Sinetin jälkeen: "Veli Branham, sinä käytät esikuvia opetuksessasi, mutta kuinka maailmassa voit näyttää esikuvan siitä, että Seurakunta on Ylöstemmattu ennen ahdistuksen aikaa?"

Katsokaahan, kaikelle täytyy löytyä esikuva, josta se otetaan. Ja kaikki mitä sanon mikä on totta, sillä on esikuva. Teillä on sille varjo. Raamattu sanoo, että vanhat asiat olivat tulevien uusien asioiden varjo. Hän sanoi: "Mutta nyt, kun sinä otat Vanhan Testamentin varjona, niin mihin sinä tulet asettamaan tämän Seurakunnan?"

⁵⁴ Tämä suuri mies, suuri opettaja on hyvä ystäväni ja erittäin hieno mies, ja hän on myös mukava veli. Ja minä en uskaltaisi sanoa yhtään sanaa veljeä vastaan; kristittyinä en tekisi sitä. Minä en sanoisi mitään hänestä. Tästä yhdestä aiheesta hän ei ole samaa mieltä kanssani, mutta hän on kallis veljeni; me käymme syömässä yhdessä, ja hän on mukava

mies. Minulle tulee hänen lehtensä, ja luen hänen kirjoituksiaan, ja hän kirjoittaa joitakin minun artikkeleja ja niin edelleen. Minä olen ottanut monia tekstejä hänen artikkeleistaan luettuani ne. Hän on suuri mies, mutta hän ei voi olla samaa mieltä kanssani. Minä arvostan hänen vilpittömyyttensä, koska hän ei ole samaa mieltä kaiken sen kanssa, mitä sanotaan. Hänellä on oma vakaumuksensa ja sillä hän seisoo. Minä arvostan sitä. Ja hän on hyvä mies... Oh, minä en ole mikään opettaja tai oppinut, mutta tämä mies on kumpaakin, sekä opettaja, että oppinut.

⁵⁵ Mutta minä en voi olla samaa mieltä hänen kanssaan asiasta, koska en näe sitä sillä tavalla, mutta se ei koske pelastusta; se koskee Herran tulemusta. Hän näkee, että Seurakunnan täytyy mennä ahdistuksenajan lävitse puhdistusta varten. Minä sanon, että Jeesuksen Kristuksen Veri puhdistaa Seurakunnan. Siinä ei tarvita mitään...

Minä uskon, että seurakunnan täytyy mennä ahdistuksenajan lävitse, seurakunta organisaation, mutta Morsian ei sitä tee. Valitsitte te itsellenne naisen, joka teidän täytyisi puhdistaa ennen avioliittoa? Kristuksen Morsian on valittu, Hänet on valittu, ja Hän on Jumalan Morsian, Jeesuksen Kristuksen Morsian.

⁵⁶ Ja nyt hän kysyi: "Minkä tulet antamaan sille esikuvaksi? Että Morsian menee ylös ennen ahdistuksen aikaa..." Hän sanoi: "Minulla on Kirjoitus, joka osoittaa, että Seurakunta on ahdistuksen ajassa. Lue vain Kuudes Sinetti, siinä kaikki. Seurakunta on siellä ahdistuksen ajassa."

Mutta me näimme, että ennen sitä Morsian oli mennyt pois. Morsian on silloin Kirkkaudessa; Hän ei tarvitse mitään puhdistamista. Näettehän?

"Hänellä, joka uskoo Minuun, on Iankaikkinen Elämä, eikä ole tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään." Kristus antoi lupauksen, että me emme edes tulisi seisomaan tuomiolla. Hän otti niin minun paikkani, että minä voin olla täydellisesti vapaa. Kun minä olen armahdettu, silloin minä olen armahdettu. Kuinka Hän voi olla Lunastajani, joka on ottanut minut pois panttilainaamosta, niin että lainaaja vielä voisi sanoa minun kuuluvan hänelle? Minulla on siitä kirjoitettu kuitti, aamen, joka on kirjoitettu Jeesuksen Kristuksen Verellä.

Ja puhuessamme siitä, hän sanoi: "Kuinka sinä nyt tulet erottamaan tuon valitun Morsiamen, josta sinä puhut, minkälaisen esikuvan sinä tulet siitä antamaan?"

tuo itseänsä esiin, ottamalla Jumalan voiman ja osoittamalla olevansa jonkun mmm yläpuolella.

¹³² Muistatteko, kun Mooses teki sen? Muistatteko te sitä? Jumala antoi hänelle vallan tehdä mitä halusi, tehden hänestä profeetan. Hän meni ja löi tuota kalliota toisen kerran. Se oli vastoin Jumalan tahtoa.

Jumala sanoi: "Puhu kalliolle! Älä lyö sitä uudestaan! Muuten sinä rikot siinä kaikki esikuvat. Kalliota tullaan lyömään vain kerran." Mutta tehdessään sen hän puhui Sanan heikkoudesta, että Sana ei olisi riittävä. Kyllä, Se oli menossa eteenpäin. Tuo kallio oli Sana. Ymmärrätekö?

¹³³ Kun hän ensimmäisen kerran löi kalliota, tuli vesi esiin. Ja sitten he tulivat jälleen janoisiksi, ja Jumala sanoi: "Mene nyt takaisin ja puhu kalliolle." Sitä oli lyöty vain kerran.

Katsokaahan Sanan riittämättömyyttä. Mooses antoi siitä todistuksen, Sana ei riittänyt. Sitä täytyi lyödä uudestaan.

¹³⁴ Niinpä Mooses meni sinne ja löi kalliota sillä tavalla, ja sanoi: "Vesi, tule esiin!" Eikä vettä tullut, joten hän löi sitä uudestaan ja sanoi: "Tule esiin! Minä käsken sinua tulemaan esiin." Ja vedet tulivat.

¹³⁵ Jumala sanoi: "Tulehan tänne ylös, Mooses. Sinä korotit itseäsi. Sinä käytit Minun voimaani; sen sijaan, että olisit pyhittänyt Minut, sinä korotit itseäsi. Sinä et tule nyt menemään tuohon maahan. Katso sitä ja näe miltä se näyttää, mutta sinä tulet jäämään tänne." Oi, ja tähän tiedätte, ettei siellä ollut koskaan ollut ketään Mooseksen kaltaista.

¹³⁶ Kun Saatana tuli sen kanssa Jeesuksen tykö, hän sanoi: "Tule tänne temppelin harjalle ja hyppää täältä alas."

¹³⁷ Jeesus sanoi: "On kirjoitettu", aamen, "Älä kiusaa Herraa sinun Jumalaasi." Näettekö? Jokaisessa suuressa hyökkäyksessä, Hän kohtasi hänet Sanalla.

¹³⁸ Ei kukaan todellinen palvelija yritä käyttää Jumalan voimaa itsensä korottamiseen. Jos hän tekee sen, hän on juuri silloin hävinnyt.

¹³⁹ Kolmas suuri hyökkäys: Saatana tarjosi Hänelle kuningaskuntaansa. Sen hän teki. Saatana sanoi: "Näetkö nämä maailman valtakunnat? Nämä ovat minun. Minä teen niiden kanssa mitä tahdon. Minä luovutan ne sinulle."

Mutta muistakaa, hän yritti antaa ne Hänelle ilman ristiä. Jos Hän olisi suostunut, me olisimme olleet kadotettuja. Hän olisi saanut itsellensä kuningaskunnan. Hänelle annettiin kiusaus tehdä niin. Se on

tuo Valo riippuen lähellä ovea, sanoen: “Älä pane kättäsi siihen. Älä nuhtelee sitä. Se on Jumalan käsi.”

¹²⁶ Pyysin sisar Stadsklevtä puhelimeen; minä sanoin: “Haudatkaa lapsi. Se on Herran käsi. Se on Jumalan tahto. Jotakin olisi tapahtunut myöhemmin. Sitä ei voida tehdä nyt. Jätä se juuri sillä tavalla.”

¹²⁷ Tuo suuri luterilainen saarnaaja kirjoitti kirjeen ja sanoi: “Kuinka arvostankaan sitä, että veli Branham odottaa selvää Jumalan ratkaisua ennen kuin hän sanoo mitään.”

Siinä se on! Pitäkää kiinni Jumalan päätöksestä! Ei väliä, mitä muut sanovat tai mitä tahansa se onkin, älkää kuunnelko mitään Saatanan ehdotuksia.

¹²⁸ Jos Saatana sanoo: “Vesikaste on Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä...” Jos hän ehdottaa sitä, jättäkää se rauhaan. Jumala on sanonut toisin. Jos hän sanoo: “Sinä olet hyvä mies, sinun ei tarvitse olla... Sinä olet hyvä nainen, sinun ei tarvitse tehdä...”, älkää ottako mitään ehdotuksia. Jos Sana sanoo jotakin erilaista, pysykää Sanan kanssa, huolimatta siitä mitä se on. Se on esimerkki, jonka Jeesus antoi teille, ja siinä on tuo suuri hyökkäys, jonka hän teki Hänen päälleen.

¹²⁹ Sitten tuo toinen hyökkäys. Tulen nyt pitämään kiirettä. Aika näyttää menevän niin nopeasti. Seuraava suuri hyökkäys, jonka hän teki, oli, että Hän näyttäisi olevansa jotakin. Ja kuinka hän lyökään, sillä Jumalan palvelijoita, hän yrittää saada teidät näyttämään, mitä te voitte tehdä. “Kunnia Jumalalle. Halleluja, minä olen Vapauttaja. Minä olen jotakin.” Näettekö?

¹³⁰ “Tulehan istumaan tänne temppelin harjalle.” Hän kiusasi Häntä tekemään sen. Muistakaa nyt, Hänellä oli kiusaus tehdä se. Se oli vaikeata. Saatana sanoi: “Nyt, jos sinä haluat olla jotakin ihmisten edessä, niin hyppää täältä alas.” Näettekö? “Minä annan sinulle sitä varten Kirjoituksen, koska on kirjoitettu: ‘Hän tulee antamaan enkeleille käskyn sinusta, ettet jalkaasi kiveen murskaisi; ne tulevat kantamaan sinua.’” Saadakseen Hänet näyttämään, että Hän oli jotakin, näyttämään arvovaltansa.

¹³¹ Kukaan todellinen Jumalan palvelija ei koskaan tee sitä. Kun te näette miehen tekevän sellaista, rinta pystyssä ja kaikkea sen kaltaista, niin muistakaa, silloin siinä on jotakin vialla. Ei, Jumala ei halua sitä. Jeesus antoi esimerkin. Hän olisi voinut tehdä sen. Varmasti Hän olisi voinut tehdä sen, mutta Hän ei tehnyt sitä. Kukaan Jumalan palvelija ei

⁵⁷ Minä sanoin: “Hyvä on. Tässä se on. Matteuksen 27. luvun 51. jae.” Jos me...

Sallikaa minun lukea se. Sitten me näemme josko siitä oli esikuvaa tai ei, josko se oli valittu Morsian. Matteus 27:51. Hyvä on. Me luemme tämän Herramme ristiinnaulitsemisesta:

Ja, katso, temppelin esirippu oli reväisty kahdeksi ylhäältä alas;...

⁵⁸ No niin, se oli laki. Tuo laki päättyi juuri silloin, koska tuo esirippu piti seurakunnan poissa Jumalan pyhistä artikkeleista, ja ainoastaan voideltu pappi meni sinne sisäpuolelle kerran vuodessa. Tehän muistatte sen? Nyt Jumala omalla kädellään, pankaa merkille, se oli ylhäältä alas eikä alhaalta ylös, osoittaen, että Jumala oli tehnyt sen, Hän oli reväissyt esiripun kahdeksi. Ja nyt kuka tahansa tahtoo, voi tulla ja olla osallinen Hänen pyhydestään. Näettehän? Hyvä on.

...ylhäältä alas; ja maa vapisi ja kalliit repeilivät;

Ja haudat avautuivat; ja monet pyhien ruumiit, jotka nukkuivat nousivat ylös,

Ja tulivat ulos haudoista hänen ylösnousemuksensa jälkeen, ja menivät pyhään kaupunkiin, ja ilmestyivät monille.

⁵⁹ Siellä olivat nuo Valitut, tuo Morsian; koko juutalaisseurakunta ei tullut esiin tuolla kerralla. Kaikki he olivat uhranneet saman uhrin. Kaikki he olivat karitsan vuodatetun veren alla, mutta siellä oli valittu ryhmä. Ja niin pian kuin se oli tapahtunut, tuo valittu ryhmä, nuo, jotka todella uskoivat sen vilpittömyydessä. Nyt minä tulen tuohon sanaan *voittaa*; pitäkää se nyt mielessänne. Nämä, jotka olivat todella voittaneet, jotka olivat uhranneet saman uhrin kuin loputkin heistä, mutta vilpittömyydessä, ja olivat voittaneet maailman asiat, kun sovitukset oli oikealla tavalla tehty heidän puolestansa, he olivat paratiisissa tuohon aikaan asti, he olivat voittaneet ja lepäsivät, nukkuivat, monien niiden ruumiit, jotka tomussa, näettekö, nukkuivat.

⁶⁰ Jos meillä olisi aikaa, me voisimme mennä takaisin Danieliin. Kun Daniel, tuo valittu oli voittanut. Hänelle sanottiin: “Sulje kirja, Daniel, sillä sinä olet lepäävä osassasi. Mutta, kun Ruhtinas tulee, joka on seisova ihmisten puolesta, sinä olet seisova osassasi. Tässä se on! Daniel, tämä Jumalan profeetta, näki lopunajan tulevan. Ja hänelle sanottiin: “Daniel, sinä tulet seisomaan osassasi tuona päivänä.” Ja tässä hän oli, tuli esiin, ei koko Israel, vaan Morsiamen esikuva Israelista.

⁶¹ No niin, loppu Israel ei tule esiin ennen kuin vasta yleisessä ylösnousemuksessa. Ja nyt, Herran Jeesuksen tulemuksessa, nuo, jotka todella rakastavat Hänen tulemustansa, jotka elävät sitä varten, kun Hän ilmestyy taivaalla, niin Seurakunta, joka on kuollut Kristuksessa on nouseva ylös, ja nuo, jotka ovat elossa, tulevat muutetuiksi yhdessä hetkessä. Loput heistä eivät tiedä mitään siitä. Muistakaa, he ilmestyivät noille kaupungissa. Katsokaahan, ylöstempaus tulee olemaan sillä tavalla. Me näemme toinen toisemme, ja me tulemme näkemään heidät. Loppu maailma ei tule näkemään heitä. Se tullaan ottamaan pois salaisesti, me odotamme tuota aikaa!

Ja sitten palaamme takaisin maan päälle tuohon kunniakkaaseen Tuhatvuotiseen Valtakuntaan, tuhanneksi vuodeksi. Loput kuolleista eivät tule elämään tuhanteen vuoteen.

⁶² Ja sitten he tulevat yleisessä ylösnousemuksessa, jossa, koko Israel. Ja katsokaa myös sitä, kuinka nuo kaksitoista apostolia olivat edustettuina kahtenatoista patriarkkana. Me emme ole vielä koskaan puhuneet siitä, ja ehkä, jos Herra tahtoo, me tulemme tekemään sen Ilmestyskirjasta, kuinka nuo kaksitoista kiveä, kaksitoista porttia, kaksitoista perustusta, kaikki olivat edustettuina. Tässä he ovat kahdellatoista valtaistuimella, noiden päivien enkeli sanansaattajat, tuomitsemassa niitä, jotka hylkäsivät heidän sanomansa. Aamen! Siellä tulee tuo suuri hetki.

⁶³ Kyllä, mikä päivä, missä ajassa me elämme. Kuinka meidän pitäisikään tehdä tarkistusta, seurakunta! Me puhumme nyt näiden asioiden tulemisesta, jotka ovat tuleva; mutta pysähtykäämme nyt tässä tänään, ja tarkistakaamme itseämme, nähdäksemme olemmeko me oikein uskossa.

⁶⁴ Puhukaamme nyt muutama minuutti joistakin voittajista. Noan ajassa, jonka Jeesus Kristus sanoi olevan esikuvan tästä päivästä. Tarkoitukseni oli käyttää tähän kymmenen minuuttia ja nyt olen puhunut siitä jo puoli tuntia. Olen juuri päässyt alkuun ensimmäisellä sivulla. Minä tulen hyppäämään muutamien niiden ylitse, jos voin. Ja otan mitä...

⁶⁵ Tarkatkaa! Noan aika on esikuva tästä päivästä. Jeesus viittasi siihen sanoen: "Niin kuin oli Noan aikana, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa." Pankaa merkille, siellä koko senaikaista maailmasta, jossa ehkä oli miljoonia ihmisiä, oli kahdeksan voittajaa. Kahdeksan ihmistä voitti. Nuo, jotka olivat todellisia, aitoja voittajia. Siellä olivat

nouda jumalallinen parantajanne, minulla on täällä eräs sairas mies; haluaisin nähdä hänen parantavan hänet." Näettekö tuon saman perkeleen? Hän yrittää tehdä teille ehdotusta. Hän yrittää saada teitä kuuntelemaan itseänsä Jumalan sijasta. Mutta todellinen, totinen Jumalan palvelija tulee ensin kuuntelemaan ja katsomaan, mitä Isä sanoo.

¹²² Kuten tuo pieni Stadscklevin lapsi, josta he lähettivät tiedon tänne... Rouva Stadscklev sanoi: "Minä soitan Saksasta." Täällä kentällä oli Amerikan armeijan suihkukone, joka olisi lentänyt minut Saksaan ja takaisin samana päivänä. Hän oli kappalainen. Ja tuo lapsi makasi siellä kuolleena. Ja tuo pieni äiti sanoi: "Kuulkaa!" Hän sanoi: "Minä tiedän; seisoin itse siellä ja näin tuon naisen kuollut lapsi käsivarsillaan, joka oli kuollut aamulla. Ja minä näin veli Branhamin laskevan kätensä tuon kuolleen lapsen päälle, ja se tuli elämään." Hän sanoi: "Tämä on minun lapseni, veli Branham." Kuolemaa ei ollut koskaan ollut heidän perheessään. Ymmärrättehän? Ja tämä pienokainen sairastui aamulla ja kuoli saman päivän iltapäivällä.

Siellä he kaikki seisoivat ympärillä, antaen profetioita: "Lapsi on nouseva ylös", ja kaikkea muuta sellaista.

¹²³ Minä sanoin: "Se on kovasti hienoa, sisar Stadscklev, mutta antakaahan, kun katson, mitä Isä sanoo."

Ja minä menin ulos metsiin ja rukoilin, eikä mitään tapahtunut. Ennen kuin tulin takaisin seuraavana aamuna, hän oli jo soittanut uudestaan kaksi tai kolme kertaa.

Lääkäri oli sanonut: "Hyvä on, rouva, jos sinulla on tuonkaltainen usko, niin me tulemme pitämään lapsen sairaalassa. Se saa maata täällä. Pysy sinä täällä sen kanssa. Se kyllä sopii."

Veli Stadscklev meni tapaamaan armeijan majuria, ja he sanoivat: "Varmasti me tulemme lentämään hänet edes takaisin."

¹²⁴ Ja siellä oli kone odottamassa minua tuona aamuna, viedäkseen minut Saksaan, Heidelbergiin Saksassa, tämän lapsen ylösnousemusta varten. Minä sanoin: "Varmasti Jumala voi tehdä sen, mutta katsokaamme ensin, mikä Hänen tahtonsa on."

¹²⁵ Sitten menin ulos ja rukoilin koko yön, eikä mitään tapahtunut. Tulen takaisin seuraavana aamuna; mitään ei ollut tapahtunut. Aloin juuri mennä sisälle huoneeseen. Juuri silloin katsoin sinne, ja siellä oli

Kun Saatana sanoi: “On kirjoitettu, että Hän tulee antamaan enkeleillensä käskyn...”

¹¹⁷ Hän vastasi: “Kyllä, mutta on myöskin kirjoitettu.” Siinä se on teille. Katsokaahan, Hän tiesi kuka Hän oli.

Siinä on paljon syvällisempi ajatus, kuin mitä se on kirjoitettuna. Katsokaahan, se on inspiraatio. Sen sisäpuolella on sydän, näettehän, se mitä se todella on.

¹¹⁸ Vaikka Hän olisikin voinut tehdä sen, ei Hän kuitenkaan tehnyt sitä. Mutta Hän ei kiinnittänyt mitään huomiota Saatanan ehdotuksiin. Tässä on nyt eräs hyvä asia. Katsokaahan, joskus Saatana voi saada teidät, vaikka te ajattelette tekevänne Jumalan tahdon, antamalla teille ehdotuksen, johon te tullette lankeamaan. Kyllä vaan! Hän varmasti osaa tehdä sen.

¹¹⁹ Ottakaamme nyt, vaikka esimerkiksi sisaremmi. He ovat kauniita, ja hän antaa teidän tulla sille paikalle, että annatte hiusten kasvaa, ettekä käsittäneet niiden näyttävän niin sieviltä päässänne, ja ensimmäinen asia on, että te alatte tuntea itsenne vähän paremmiksi, te tunnette olevanne hieman jonkun muun yläpuolella. Jotkut teistä miehistä, te tiedätte mitä minä tarkoitan. Katsokaahan, Saatana voi ottaa tuon saman asian ja käyttää sitä teihin. Se on totta. Ymmärrätkö? Teidän täytyy voittaa se.

Muistakaa vain, että te elätte Jumalaa varten. Teillä on vain yksi tavoite, ja se on Jeesus Kristus. Sen ulkopuolella ei millään ole mitään merkitystä, vain yksin Hän. Sitten toiseksi te elätte perhettänne varten; ja kolmanneksi itseänne varten. Mutta ensimmäiseksi Jumalaa varten, ja seuraavaksi perhettänne ja viimeksi itseänne varten. Te olette numero kolmonen, aivan viimeinen. Pankaa itsenne viimeiseksi; Hän teki niin.

¹²⁰ Katsokaa mitä Hän olisi voinut tehdä. Hän sanoi: “Minä voisin pyytää Isältäni, puhua Hänelle, ja heti Hän lähettäisi Minulle kaksitoista legioonaa Enkeleitä”, joista yksi olisi voinut tuhota koko maailman. Hän sanoi: “Jos Minun Kuningaskuntani olisi tästä maailmasta, silloin alamaiseni taistelisivat, mutta Minun Kuningaskuntani on ylhäältä.” Siinä se on teille. Katsokaahan, Hän olisi voinut tehdä sen, mutta Hän ei tehnyt sitä. Ymmärrätkö? Hän olisi voinut tehdä sen, mutta Hän ei koskaan kuunnellut Saatanan ehdotuksia.

¹²¹ Oletteko te nyt kuulleet ihmisten sanovan: “Jos te uskotte, että on jumalallinen parantaja... Jos sinä olet jumalallinen parantaja... Mene ja

Nooan kolme poikaa ja heidän vaimonsa ja Nooa ja hänen vaimonsa. Kahdeksan voitti ja meni sisälle arkkiin sopivaan aikaan. Kuinka he tekivät sen? He kuuntelivat Jumalan Sanaa. Heitä ei yllätetty oven ulkopuolelta, vaan he olivat oven sisäpuolella.

⁶⁶ Oi, rakkaat ystävät, älkää antako tuon oven sulkeutua. Jeesus sanoi: “Niin kuin oli tuona päivänä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Jos joku nyt tulee yllätetyksi oven ulkopuolelta...

Monilla heistä saattoi olla hyvät aikeet ja he ajattelivat: “Jos sellainen asia jonakin päivänä tapahtuu, niin me tulemme menemään veli Nooa kanssa, koska hän on hieno mies.” Mutta katsokaahan, sen tapahtuessa vain kahdeksan oli sisäpuolella.

⁶⁷ Ajatelkaa nyt kovasti, makaatko te vain jossakin mädäntymässä, pitääkö kiirettä, nopeasti, koska ovi voi sulkeutua milloin tahansa.

⁶⁸ Ja Jumalan taloudessa on aina ollut arkki. Siellä oli arkki Nooa päivinä hänen perheensä pelastamista varten. Siellä oli liiton arkki lain päivissä, he seurasivat arkkiä.

Ja nyt me olemme kolmannessa aikakaudessa, joka on kuin Nooa aika ja kuin Lootin aika. Meillä on nyt arkki, ja tuo arkki ei ole kirkkokunta eikä ne hyvät teot, joita te teette; vaan se on yhdellä Hengellä. Me olemme kaikki kastetut yhteen ruumiiseen, tuon Kuningaskunnan valta-alueeseen, yhdellä hengellisellä kasteella. Ei väliä kuinka hyvää, kuinka pahaa, mitä tahansa se onkin, te olette tuossa Kuningaskunnassa Pyhän Hengen kasteella. Näettekö? Se on ainoa tapa teidän voittaa. Kaikki, jotka ovat vuodatetun Veren alla, ovat voittajia, koska te itse ette voi voittaa, vaan Hän on voittanut teidän puolestanne.

⁶⁹ “Kuinka minä sitten tiedän, veli Branham, olevani siellä sisällä?” Tarkatkaa minkä kaltaista elämää te elätte. Katsokaa vain ympärillenne. Nähkää, josko se elää teistä automaattisesti. Vai täytyykö teidän jännittää ja yrittää, katsokaahan, silloin te itse teette sen. Mutta älkää yrittäkö tehdä sitä.

⁷⁰ Se on aivan kuin pieni lapsi, joka yrittää panna kättään hihaan, näettekö, se menee sinne ja tänne ja kaikkialle muualle. Hän ei osaa tehdä sitä. “Puehan nyt takki päällesi, kultaseni.” Hän ei osaa tehdä sitä. Hänen pienet käsivartensa menevät sinne ja tänne. Siinä tarvitaan teidän vakaata kättänne.

Ja kuinka iloinen olenkaan, että voin antaa käteni Isälle ja sanoa: “Herra Jeesus, minä en saa sitä sinne. Auta Sinä minua; pue takki päälleni. Minä lakkaan yrittämästä.” Antakaa vain Hänen tehdä se.

⁷¹ Katsokaahan, tuo pieni lapsi voi jatkuvasti yrittää ja sanoa: “Minä osaan tehdä sen; minä osaan tehdä sen”, ei se kuitenkaan onnistu; hän ei osaa tehdä sitä.

Niin ette myöskään te osaa sitä; en myöskään minä. Mutta, jos me vain pysymme hiljaa, ja annamme Hänen tehdä sen, vain antaudumme Hänelle: “Tässä minä olen, Herra. Minä en ole yhtään mitään; minä antaudun Sinulle. Pane Sinä minun käteni oikeaan paikkaan.” Se on voitto; se on voittamista.

⁷² Se, mikä teidän täytyy voittaa, on oma itsenne, omat ajatuksenne, omat asianne, ja luovuttakaa itsenne Hänelle. Hän on voittanut puolestanne. Hän tietää miten se tehdään; me emme.

⁷³ Mutta Nooan aikana siellä oli kahdeksan voittajaa, ja ne olivat nuo, jotka menivät sisälle arkkiin. Heidät yllätettiin sisäpuolella.

Katsokaahan nyt, ystävät. Minä uskon, että he nauhoittavat tämän, ja te, jotka tulette kuuntelemaan tämän jälkeen, hetki on hyvin myöhäinen, ja teillä on hyvät aikomukset, mutta huolehtikaa siitä, että teidät yllätetään sisäpuolelta! Älkää ponnistelko. Ei se ole hän, joka tahtoo, tai hän, joka juoksee, vaan Jumala, antakaa Jumalan tehdä se. Luovuttakaa vain itsenne Hänelle ja vaeltakaa täydellisessä uskossa, tyytyen siihen, että mitä Jumala on luvannut, Hän myös kykenee tekemään. Ei liittymällä yhteen kirkkokuntaan ja toiseen kirkkokuntaan ja juoksemalla sinne ja tänne ja yrittämällä sitä ja tätä, vaan luovuttakaa vain itsenne Jumalalle ja vaeltakaa Hänen kanssaan. Rauhallisesti, hiljaisesti, keskeytymättä, jatkakaa vain vaeltamista Hänen kanssaan. Niin se on.

⁷⁴ Se on mitä kerroin veljellenne, jolla juuri oli ollut hermoromahdus. Näettekö? “Luovuta vain itsesi Hänelle. Hän on täällä, Hän, joka tietää mitä sinä olet tehnyt, ja mikä aiheutti sinun olemisesi ja tekemisesi tällä tavalla, ja kaiken sen, Hän tietää kaiken sinusta; ja Hän on juuri nyt kertonut sinulle, mitä tehdä.” Minä sanoin: “Nyt ainoa asia, mitä sinun tulee tehdä, on vain mennä ja tehdä se, se on unohtaa kaikki mennyt, ja vaeltaa ja elää tulevaisuutta varten Jumalan kirkkaudessa ja läsnäolossa.

Siellä oli kahdeksan voittajaa.

kuin ketään koskaan voidaan kiusata. Tarkatkaa nyt. Hän näytti kuinka se tehdään.

Ja nyt tulen lopettamaan muutaman minuutin kuluttua.

¹¹³ Katsokaa, Hän osoitti meille kuinka se tehdään. Kuinka Hän teki sen? Sanalla. Se on miten Hän teki sen, sillä Hän oli Sana. Ja Jeesus sanoi: “Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä...” Te olette jälleen takaisin Sanassa, lupauksen Sanassa. Mikä on lupauksen Sana jokaiselle kristitylle? “Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.” Kuinka minä sitten voitan? En minä voita, vaan se Sana, joka on minussa. Sana on Jumala. Silloin minä voitan maailman asiat, koska Sana on minussa. “Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani teissä, niin pyytäkää mitä tahdotte.” Painakaa vain eteenpäin. Te tulette pinnalle aivan varmasti. Näettehän? Teidän on tultava pinnalle.

¹¹⁴ Noiden neljäkymmenen kiusauksen päivän aikana Hän voitti Jumalan Sanalla. Haluan painottaa jotakin tässä muutaman minuutin ajan. Saatana teki kolme päähyökkäystä Hänen päälleen tuon kiusauksen aikana. Tarkatkaa, se on aina nuo kolme. Älkää unohtako niitä. Hän teki kolme päähyökkäystä ylimmästä alimpaan. Hän yritti parhaansa voittaakseen Hänet, mutta Hän oli Sana. Aamen. Mitä Hän käytti? Itseänsä, Sanaa. Saatana teki kolme päähyökkäystä Hänen päälleen, mutta Hän kohtasi sen Sanalla. Jokaisen hyökkäyksen, Hän voi voittaa Sanalla. Tarkatkaa tätä nyt, ylimmästä alimpaan.

¹¹⁵ Hänen ensimmäinen hyökkäyksensä oli saada Hänet käyttämään suurta voimaansa. Ja Niin tiesi olevansa Sana; Hän tunsu asemansa. Uskoteko te Hänen tienneen sen? “Minä olen Ihmisen Poika.” Hän tunsu asemansa. Ja Saatana tuli ja halusi Hänen käyttävän voimaansa itseään varten, ruokkimaan itseään. Hän halusi Hänen ruokkivan itseään; Hän oli nälkäinen. Kun mies tulee nälkäiseksi, hän voi tehdä melkein mitä tahansa. Niin varastaa, ryöstää, kerjää, lainaa tai tekee mitä tahansa. Katsokaahan, Hänellä oli nälkä. Ja Saatanan ensimmäinen hyökkäys oli saada Hänet käyttämään voimaansa, joka Hänelle oli annettu voittamista varten, itseänsä varten. Hän ei käyttänyt sitä itseensä. Ei, Hän käytti sitä muihin. Se on totta. Hän käytti sitä muihin, eikä itseensä; se ei ollut Häntä varten. Vaikka Hän olisikin voinut tehdä sen. Sen Hän todella olisi voinut tehdä.

¹¹⁶ Mutta katsokaa kuinka Perkele tekee sen, näettekö? Perkele haluaa teidän ottavan hänet huomioon. Hän huomioi ainoastaan sen, mitä Isä käski tehdä. Niin se on.

Minun täytyy kiiruhtaa. Olen jo käyttänyt neljäkymmentäviisi minuuttia. Olen todella jo ylittänyt ajan nyt.

¹⁰⁷ Huomatkaa, voittaa. Jumala, joka on teissä, on suurempi kuin hän, joka on maailmassa. Maailman jumala ei ole niin suuri kuin Taivaan Jumala, joka on teissä.

¹⁰⁸ Sen enempää kuin pimeyskään ei voi kestää valoa. Pimeys ei voi kestää valon läsnäolossa. Minä en välitä kuinka pimeää on, valo tulee voittamaan sen. Se ei voi kestää. Kunnia! Mutta ottakaa niin paljon pimeyttä kuin haluatte ja yrittäkää kerran seistä sen kanssa valoa vastaan, niin näette mitä tapahtuu.

Hän, joka teissä on, on Valo. Ja hän, joka on maailmassa, on pimeys. Ja, kun te olette Kristuksessa ja tiedätte voittaneenne maailman asiat. Aamen. Silloin ne eivät voi enää ollenkaan sitoa teitä, te olette vapaat. "Vaeltakaamme Valossa, niin kuin Hän on Valossa, ja Jeesuksen Kristuksen Veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä, ja meillä on aina yhteys toistemme kanssa." Siinä se on teille.

¹⁰⁹ Hän, joka on teissä, on suurempi kuin hän, joka on maailmassa. Nyt, jos te katsotte taaksenne, ja olette tuomitut, silloin te yhä olette maailmassa. Mutta, jos te elätte sen yläpuolella, silloin Hän, joka teissä on, on johtanut teidät pimeyden yläpuolelle.

Tuon liljan tavoin, hän on silloin pimeyden liejun yläpuolella. Hän on mutaisten vesien pimeyden yläpuolella. Hän on valossa, heijastaen sitä kauneutta, joka oli hänessä ennen kuin hän lähti mudasta. Aamen!

¹¹⁰ Nyt minusta tuntuu kuin huutavasta kristitystä. Kauneutta, jonka Jumala oli pannut sinne alussa, ja se oli murtanut tiensä lävitse ja voittanut. Se voitti kuoren, se voitti mudan, se voitti vedet. Se voitti kaiken, ollen voittaja ja heijastaen Jumalan kirkkautta ja kauneutta.

¹¹¹ Sillä tavalla jokainen uskovainen tekee. Sillä tavalla Nooa teki. Sillä tavalla Loot telki, ja katsokaa minkälaisessa sekasotkussa hän oli. Sillä tavalla Mooses teki. Sillä tavalla Joosua teki. Sillä tavalla Daniel teki. Sillä tavalla Sadrak ja Meesak tekivät. Sillä tavalla Johannes Kastaja teki, samoin Sakarias ja Elisabeth. Sillä tavalla Simeon ja Anna ja jokainen heistä teki. He voittivat ympärillään ja päällään olevan mudan, työntäen päänsä koko asian yläpuolelle, ja loistivat Jumalan kirkkautta. Sillä tavalla todellinen kristitty tekee.

¹¹² Muistakaa, Jeesus osoitti meille kuinka se tehdään. Neljäkymmenen päivän aikana Jeesusta Kristusta kiusattiin enemmän

⁷⁵ Danielin aikana siellä oli neljä voittajaa, jotka kestivät tulen ja leijonien koetukset.

Nyt meidän odotetaan tulevan koetelluiksi. Se on hyvä opetus myös veljelleni siellä takana. Hänet, joka Jumalan tykö tulee, täytyy ensin koetella! Koetella miten? Sanalla! Se on Jumalan koe. Uskoteko te sitä? Hänet, joka tulee Jumalan tykö, täytyy koetella. Koetus osoittaa vain, kuka on todellinen lapsi. Ja, kun koetus tulee, te ette voi voittaa, ellei teitä ole koeteltu. Ja, kun teitä koetellaan, se on jotta nähtäisiin voitteko te voittaa tai ette. Ja Jeesus sanoi: "Hänelle, joka voittaa." Koetus on suurin asia, mitä koskaan on tapahtunut teille. Ja uskon, että Kirjoituksessa on kirjoitettu, Pietarin sanoneen, että meidän koettelemuksemme ovat enemmän arvoiset kuin kallis kulta. Tämä on koetuksen aika... Ja se on yksi hyvä todiste meille, että Jumala on kanssamme, kun meitä koetellaan, sillä kaikki Jumalan lapset koetellaan ja tutkitaan.

⁷⁶ Ja Daniel, yksi mies, profeetta; sekä Sadrak, Meesak ja Abednego, se oli Morsiamen koko tuona päivänä. Siellä oli paljon seurakuntaa, heitä oli siellä noin kaksi miljoonaa, mutta se oli voittajien määrä. Ja nuo voittajat koeteltiin. Jokainen voittaja täytyy koetella! Ja, kun he sanoivat: "Ottakaa ja perukaa mitä Sana sanoo, tai teidät heitetään tuliseen pätsiin", niin he kieltäytyivät kaikesta paitsi Sanasta.

⁷⁷ Ja, kun Danielille annettiin koetus, että hänen pitäisi perääntyä Sanasta, joka sanoi, että heidän tulisi kumartua temppeliä kohden, kun Salomo oli rukoillut, että Jumala vapauttaisi heidät kaikesta, että Jumala kuulisi Taivaasta, jos he katsoisivat temppeliä kohden ja rukoilisivat. Ja he sanoivat: "Jos joku rukoilisi jotakin muuta noiden määrättyjen päivien aikana, niin sellainen heitettäisiin leijonien luolaan, ja me olemme medo-persialaisia, eikä lakejamme voida muuttaa."

⁷⁸ He asettivat hänelle ansan. Uskon tuon profeetan tienneen sen. Mutta he asettivat hänelle ansan. Hän vaelsi nöyrästi. Kun hänen tuli aika rukoilla, kun hän tiesi, että siellä kotona Jerusalemissa oli polttouhri alttarilla, niin Daniel ei pelännyt noita vakoojia. Hän veti verhot sivuun, avasi ikkunaluukut ja kohotti kätensä Jumalalle, ja rukoili. Miksi? Elää tai kuolla, hänellä oli voitto; ja se oli sellainen voitto, etteivät edes leijonat voineet syödä sitä. Näettekö? Hän voitti.

⁷⁹ Sadrakilla, Meesakilla ja Abednegolla oli sellainen voitto, ettei tuli voinut polttaa heitä. Tiedättehän, että voitto on vaikea asia poltettavaksi tai syötäväksi tai mitä muuta tahansa, mutta heillä oli se.

⁸⁰ Voisin mainita tässä erään toisen henkilön. Lootin päivinä, johon Jeesus viittasi, oli vain kolme voittajaa; Loot ja hänen kaksi tyttärtään. Ei edes hänen vaimonsa voittanut. Hän kyllä lähti ulos, ollen esikuva... Toivoisin, että meillä olisi aikaa; kolmekymmentä minuuttiani on jo lopussa juuri nyt. Hän kyllä teki oikein, lähtien ulos. Nyt minun täytyy puhua tästä hetken.

⁸¹ Monet teistä ovat myös lähteneet ulos. Monet teistä ovat jättäneet nämä asiat ja ottaneet asemansa, tutkittuanne sitä Kirjoituksista ja nähtyänne, että se on oikein. Te olette nähneet Kaikkivaltiaan Jumalan vahvistuksen, ei, minkä joku sanoo olevan vahvistuksen, vaan mitä Raamattu sanoi tulevan olemaan, ja Se on täällä tehden sitä. Te näitte, että se oli Totuus, joten te lähditte ulos Sodomasta, jättäen kirkkokunnat ja kaikki asiat, jotka sitoivat teitä uskontunnustukseen, seurataksenne Kristusta, Pyhän Hengen itsensä vahvistaessa sen Jumalan kirjoitetulla Sanalla. Toisin sanoen, te otitte Raamatun uskontunnustuksen sijalle. Te lähditte ulos seurataksenne Sitä.

⁸² No niin, Lootin vaimo teki samoin, tiedättehän. Hän lähti Lootin kanssa, seuraten miestänsä, lapsiansa, rakkaitansa, mutta se ei ollut hänen sydämessään. Hän yhä rakasti maailmaa. Niinpä on mahdollista, että te lähditte liikkeelle, ja maailma on yhä teissä. Katsokaahan, hän ei koskaan voittanut. Vaikka hän olikin jo matkalla, se kuitenkin lopulta voitti hänet. Hänen täytyi luoda tuo viimeinen pitkä silmäys taakseen. Ja siinä hän teki virheensä. Älkää koskaan katsoko taaksepäin! Älkää halutko mitään siitä! Jatkakaa eteenpäin! Pankaa mielenne Golgataan ja liikkukaa jatkuvasti Kristusta kohden.

⁸³ Katsokaahan, Lootin vaimo lähti voittajana, mutta hän ei koskaan voittanut. Oh, hän kyllä jätti kirkkokunnan, sen hän teki. Hän lähti ulos Sodomasta Lootin kanssa, mutta hän halusi mennä takaisin ja leikata hiuksensa. Tiedätekö mitä? Hänen täytyi mennä takaisin, hän ei yksinkertaisesti voinut kestää koetusta. Hänen täytyi jälleen katsoa taakseen, nähdäkseen mitä muut heistä tekivät. "Oh, loppujen lopuksi, minulla on siellä hyviä ystäviä, ja tähän saattaa olla vain jokin pieni liike, enkä tiedä olisiko se oikein vai ei. Minulla on vain tämän miehen sana siitä. Vaikka hän onkin aviomieheni, niin kuitenkin..." Teidän pastorinne on teidän aviomiehenne, hengellisesti puhuen. Näettehän? "Olisikohan se oikein vai ei. En tiedä, ehkä hänen ilmestyksensä ei ollutkaan oikein."

Ja, jos te ette ole täysin vakuuttuneita siitä, että Se on Jumalan Sana, niin silloin te ette voi lähteä. Näettekö? Teidän täytyy olla todella myyty

takaisin elämään. Golgata edessänne, Hänen oma kuolemansa, Hän voitti sen luovuttamalla itsensä. Miksi? Hän oli Sana. Hän sanoi: "Hajottakaa tämä temppele, ja Minä tulen nostamaan sen ylös kolmessa päivässä." Sana sanoi niin. Näettekö? Ja kuoleman läsnäolossa Hän voitti sen; Hän voitti kuoleman. Helvetin läsnäolossa Hän voitti Helvetin. Kyllä! Haudan läsnäolossa Hän voitti haudan. Miksi? Hän teki kaiken Sanalla ja nöyryydellä. Oi! Siinä on todellinen Mies. Siinä on teidän Esimerkkinne. Näettekö? Hän voitti kaiken.

¹⁰⁴ Katsokaa. Hän oli kiusauksessa. Tiedätekö te sitä. Raamattu sanoo, että Häntä kiusattiin kaikessa kuten meitä, vaikkakin ilman syntiä. Häntä kiusattiin ryypäämisellä; Häntä kiusattiin naisilla; Häntä kiusattiin kaikella millä kiusata voi. Häntä kiusattiin kaikella niin kuin meitäkin; Hän oli mies. Ja kuitenkin te ette voisi panna mitään tahraa Hänen päälleen. Niin se on!

¹⁰⁵ Voittaa merkitsee "tuntea kaikki perkeleen temput". Monet ihmiset sanovat, ettei ole olemassa mitään perkelettä, että se on vain ajatus. Älkää te uskoko sitä. On olemassa todellinen perkele. Hän on aivan yhtä todellinen kuin tekin olette, hän on todellinen perkele. Ja teidän täytyy tuntea hänet todellisena! Teidän täytyy tietää, että hän on perkele! Ja sitten samanaikaisesti, kun te tunnette hänet ja tiedätte, että hän on perkele ja, että hän on teitä vastaan, silloin teidän voittaaksenne täytyy myös tuntea, että Jumala teissä on suurempi ja väkevämpi kuin hän, ja Hän, joka teissä on, on jo voittanut hänet, ja Hänen armostansa te olette enemmänkin kuin vastus hänelle. Aamen! Siinä on todellinen voittaminen, kun te tunnistatte.

¹⁰⁶ Te katsotte taaksepäin ja sanotte: "Minä teen tätä ja minä teen tuota." Silloin te olette voitettut.

Mutta ei ole mitään tuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, ja jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan Hengen. Silloin te käsitätte, että te olette voittaja, ja te tiedätte, että hän on perkele. Te voitte sanoa: "Minulla on sairaus ja minä en usko, että se on sairaus." Mutta varmasti se on sairaus. Jos teillä on syöpä, ettekä te usko, että se on syöpä, on se kuitenkin syöpä. Se on syöpä.

Mutta muistakaa, suurempi on Hän, joka on teissä kuin hän, joka on maailmassa. Teidän täytyy käsittää, että Pyhä Henki, joka on teissä, on jo voittanut sen. Ja Hän on teissä, ja te voitte voittaa Hänellä. Sehän on järkevää. Se on tarkalleen, millä tavalla Kirjoitus on kirjoitettu. Se on voittaminen.

Jumalan kirkkauden, ja katsokaa mistä hän on tullut. Hänen täytyi voittaa tehdäkseen sen.

⁹⁹ Kerran joku mies tai nainen oli nuori ja kaunis. Heillä oli paljon kiusauksia, joiden lävitse kulkea, mutta he voittivat sen. Näettekö? He voittivat; ja nyt he tuovat ilmi todellisen Kristuksen kauneuden elämässään.

¹⁰⁰ Huomatkaa, se tulee ilmi mudan lävitse. Jeesus antoi meille esimerkin, kuinka tehdä se. Nyt me haluamme tietää kuinka voittaa. Jeesus sanoi meille, kuinka tehdä se. Katsokaa nöyryyttä, Hän vyöti itsensä pyyhkeellä, ja pesi opetuslasten jalat ja kuivasi ne. Taivaan Jumala nöyryytti itsensä.

¹⁰¹ Me emme halua olla nöyryytettyjä. Se on syy, miksi naiset eivät halua antaa hiustensa kasvaa, se on syy, miksi he eivät halua pukeutua leninkiin niin kuin naisten tulisi. Katsokaahan, se on sama asia. Se nöyryyttää heitä.

Mutta Jeesus jatkuvasti... Katsokaa kuka Hän oli. Suuruus, tulen nyt sanomaan jotakin, suuruus nöyryyttää itsensä. Itsensä nöyryyttäminen, se on suuruutta.

¹⁰² Minulla on ollut etuoikeus tavata joitakin suuria miehiä. Ja ne ovat nämä kaverit, jotka vaihtavat vaatteita ja helistelevät taskussaan viittäkymmentä penniä, jotka ajattelevat olevansa jotakin, vaikka eivät ole yhtään mitään. Mutta olen ollut suuren miehen kanssa, tarkoitan, suuren miehen, jolla oli risaiset hihansuut; ja he saavat teistä tuntumaan siltä, että te olette suuri henkilö.

Katsokaahan, suuruus on nöyryyttä. Älkää unohtako sitä, seurakunta! Suuruus on ilmaistu nöyryydessä, ei siinä, kuinka hienoja te voitte olla...

Enkä niinä nyt tarkoita, että tulisi olla likainen; minä tarkoitan olla nöyrä hengessä. Ymmärrätekö? Minä en tarkoita sitä, ettei tulisi pestä ja hoitaa puhtautta. Teidän tulee tehdä niin, te tiedätte sen. Näettehän?

Mutta minä puhun nöyryydestä, aidosta nöyryydestä, en jostakin tehdystä, vaan jostakin, mikä on todellista nöyryyttä.

¹⁰³ Jeesus sanoi meille, kuinka tehdä se. Hän voitti. Voittaa merkitsee "kestää koetus", aivan niin kuin kaikki entisaikojen pyhät tekivät, ja niin kuin Jeesus teki. Kaikkien vihollistensa keskellä, Hän kesti koetuksen. Hän kesti kaiken, millä Häntä koeteltiin. Sairauden edessä, Hän ollen Messias, Hän paransi heidät. Kohdatessaan kuoleman, Hän toi sen

asialle. Teidän täytyy tietää se, eikä vain sanoa: "No niin, näen, että muutkin tekevät sen. Minä näen merkin."

⁸⁴ Te tiedätte, että Israel lähti matkalle, voisin sanoa heistä saman asian ja tuoda sen esiin tässä. He lähtivät kaksi miljoonaisena ja päätyivät kahteen mieheen. Se on totta. He näkivät Jumalan teot; he näkivät Hengen ilmenemisen; he näkivät kuinka suuret ja mahtavat ihmeet tehtiin siellä Egyptissä, ja lähtivät ulos, mutta se ei ollut heidän sydämissään. He eivät voittaneet; he ainoastaan tulivat ulos. Jeesus sanoi: "Ja he kaikki kuolivat erämaassa ja ovat iankaikkisesti kuolleita." "Joka ainoa heistä on kuollut"; ja se merkitsee iankaikkisesti erotettu. Joka ainoa heistä mätäni erämaassa.

⁸⁵ Mutta siellä oli kaksi miestä, Joosua ja Kaaleb. Ja, kun ratkaisun hetki tuli, näyttivät esteet heistä niin suurilta, että he näkivät itsensä heinäsiirkoina heidän rinnallaan, mutta Joosua ja Kaaleb huusivat: "Me olemme enemmän kuin kykenevät tekemään sen!" Miksi? Jumala sanoi niin. Ja he olivat voittajia. He voittivat. He olivat ne, joilla koko tuosta suuresta organisoituneesta ihmisjoukosta oli oikeus viedä todella valittu morsian luvattuun maahan. Joosua ja Kaaleb, kuin kenraalit, marssivat joukon edellä luvattuun maahan Jordanin ylitse. Miksi? He uskoivat Sanan.

⁸⁶ Daatan ja Koora nousivat esiin, ja yrittivät sanoa: "Tämä mies yrittää panna itsensä meidän muiden yläpuolelle; luulee itseään muita pyhemmäksi", sen jälkeen, kun Jumala oli täydellisesti vahvistanut tuon miehen. He sanoivat: "Me tulemme aloittamaan ihmisryhmän kanssa ja tekemään sitä ja tätä. Me teemme organisaation; me teemme..." Ja he kuolivat ja mätänivät.

Mutta noilla miehillä taas oli Jumalan Sana, ja he pysyivät Sen kanssa. Ja he menivät perille.

Kysymys ei ole hänestä, joka aloittaa, vaan, joka tulee perille. Monet aloittavat kilpajuoksun, mutta yksi on päättävä sen. Monia seurakuntia ja ihmisryhmiä tulee aloittamaan, mutta siellä on oleva yksi ryhmä, joka menee perille. Ne ovat voittajat.

⁸⁷ Lootin päivinä. Kyllä, hänen vaimonsa täytyi vielä kerran katsoa pitkään taakseen. "Oh, minä jätän nyt sen-ja-sen sinne. Meillä oli tapana olla niin hienoa aikaa yhdessä, en tule koskaan unohtamaan sitä", ja hän joutui suljetuksi ulkopuolelle, aivan niin kuin se oli Nooan päivissä. Hänet suljettiin ulos ilman armoa, ja hän tuhoutui. Ja tuo möykky seisoo siellä vielä tänäkin päivänä. He väittävät, en tiedä, mutta he sanovat, että

te voitte murtaa tuosta suolapatsaasta irti palasen ja se kasvaa siihen takaisin. Jos koskaan tulette näkemään maalauksen “Sodomasta ja Gomorrasta”, niin te tulette näkemään tuon alkuperäisen suolapatsaan, joka seisoi siellä.

⁸⁸ No niin, on ero suolapatsaan ja Tulipatsaan välillä. Teidän on käännättävä yhteen suuntaan.

⁸⁹ Huomatkaa nyt miten oli Johannes Kastajan aikana. Johannes Kastajan aikana löytyi kuusi, jotka voittivat. Jokaisessa ajanjaksossa on ollut voittajat. Johanneksen ajassa heitä oli kuusi: ne olivat Joosef ja Maria, Sakarias ja Elisabeth, ja Simeon ja Anna, mies ja nainen, mies ja nainen, mies ja nainen. Ymmärrätekö? Esikuva Kristuksesta ja Seurakunnasta; Kristus ja Seurakunta, Kristus ja Seurakunta, Kristus ja Seurakunta. Näettekö?

⁹⁰ Huomatkaa, se alkaa luonnollisesta miehestä. Ei, Mo.. Joosef, tuo luonnollinen mies Joosef, mitä hän oli? Kirvesmies. Sitten pappi, mitä hän oli? Näet tekö? Hän oli palvelija Herran huoneessa, Sakarias. Ja sen jälkeen Simeon, profeetta, ja profetissa. Näettekö...?... “Vanhurskauttaminen, Pyhittäminen ja Pyhän Hengen kaste.” Aamen! Ettekö te näe sitä? Se on täydellisesti. Kuusi voitti. Kaikki muutkin heistä uhrasivat uhrinsa ja tekivät kaikkea muuta, mutta nämä olivat valittuja. He voittivat.

⁹¹ Huomatkaa, jokaisessa seurakunta ajanjaksossa oli joitakin, jotka voittivat tuon ajanjakson kiusauksen. Minulla on täällä Raamatun paikka, vaikka en usko, että meillä on aikaa siihen. Mutta me tiedämme niin olleen jokaisessa seurakunta ajanjaksossa, ja samoin on nytkin.

⁹² Katsokaahan, niin kuin alussa sanoin, te olette syntyneet voitettuna. Ja teidän luonnollinen syntymänne ei tuo teitä Elämään, koska te olette syntyneet voitettuna. Ja te olette tappiolla olevassa maailmassa voitettujen ihmisten keskuudessa, joilla on tappiolla olevat uskontunnustukset, voitetuissa kirkkokunnissa. Teidän täytyy saada voitto jollakin tavalla.

⁹³ Se on aivan niin kuin lilja. Minun mielestäni lilja on yksi kaikkein kauneimmista kukista, mitä on olemassa. Minä pidän hyvin paljon noista suurista kalla liljoista samoin kuin vesililjoistakin. Minun mielestäni on tuskin mitään kauniimpaa kuin tuo suuri vesililja. Kuinka se onkaan säteilevä. Ja mistä se kasvaa? Pienestä siemenestä lammen pohjamudassa. Ja tuo kaikki säteily ja loisto joka, sillä tulee olemaan, on jo silloin tuossa siemenessä, kun se vielä on siellä mudassa. Mutta sen

täytyy ponnistella päivittäin, tietäen, että on olemassa jotakin... Paikka, jossa se elää on pimeä, likainen ja liejuinen, mutta kuitenkin se murtautuu tuon mudan, liejun ja veden lävitse, kunnes se työntää päänsä sen kaiken yläpuolelle valoon, ja tuo ilmi sen mitä oli kätkeytynä siinä koko ajan.

⁹⁴ Minä ajattelen sitä voittajana, joka kerran oli synnissä, ja joka kerran teki asioita, jotka olivat väärin, mutta älkää huolehtiko siitä nyt. Kerran teki asioita, jotka olivat väärin, sitten, miksi nyt enää katsoa takaisin tuohon lampeen? Näettekö? Katsokaa, teillä on...

⁹⁵ Jumala ennalta määräämisellensä on tuonut tämän siemenen elämään, ja se tuo ilmi itsensä, tullen elämään. Ja nyt, kun se on kaiken sen yläpuolella, se on voittanut. Katsokaahan, se ei tuo ilmi itseänsä ollessaan siellä alhaalla. Se tulee ensin ylös tuodakseen ilmi itsensä.

Niin ette tekään voineet tehdä sitä synnissänne, ja aviorikossessanne ja kaikessa siinä missä elitte. Te ette ilmituoneet mitään, mutta siellä sisällä oli siemen. Ja se sai tilaisuuden murtautua elämään, ja nyt te olette auringonvalossa, Jeesuksen Kristuksen läsnäolossa. Se toi esiin sen, mitä te todella olitte alussa. Näettekö mitä tarkoitan? Te näitte Valon. Te uskoitte Jumalaan. Te avasitte sydämenne, ja nyt te olette lilja.

⁹⁶ Te muistatte saarnani liljasta: “Saarnaaja Lilja”, ja kuinka hän raatoi. Ja, vaikka se ei kehrää, niin ei Salomokaan kaikessa loistossaan ollut niin vaateetettu kuin yksi niistä... Katsokaa sitä. Se ei ota mitään itsellensä. Lilja ei huolehdi itsestään. Mitä se tekee? Se antaa ulos kauneutensa, elämänsä, niin että muut voivat nähdä sen. Sen elämä on tuotu julki, niin että muutkin voivat nähdä sen loiston mikä siinä oli, sen vielä ollessa siellä mudassa. Nyt Hän on sen yläpuolella:

Sellainen on voittaja. Hän voitti mudan. Hän voitti maailman asiat. Ja nyt hän on vapaasti nähtävissä. Jokainen voi katsoa häntä, hänen elämänsä, ettekä te voi osoittaa sitä sormella. Katsokaahan, hän on todellinen voittaja. Te ette voi sanoa mitään hänestä nyt, te ette voi sanoa: “Tule ulos mudasta.” Hän ei ole nyt mudassa; hän on sen yläpuolella. Aamen Te ette voi osoittaa taaksepäin siihen, mitä hän oli. Mitä hän on nyt? Hän on sen yläpuolella.

⁹⁷ Sitten mehiläinen lentää ohitse ja sanoo: “Tuo on ihmeellinen tuoksu. Uskon, että menen ja otan osani siitä.”

⁹⁸ Ja lilja vain avaa sydämensä: “Tule vain; kaikki on hyvin.” Jokainen ottaa hänestä. Näettekö? Hän on todellinen pastori. Hän ilmaisee